2022_17_567_600

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾകടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2022_17_567_600

ബാങ്ക് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ ലിമിറ്റഡ്

v.

വി. സി. കെ. ഷെയർസ് & സ്റ്റോക്ക് ബ്രോക്കിങ് സർവീസസ് ലിമിറ്റഡ്

(2014 ലെ 8972–8973 സിവിൽ അപ്പീലുകൾ)

2022, നവംബർ 10

[ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജയ് കുശൻ കൗൾ, ജസ്റ്റിസ് അഭയ് എസ്. ഓക, ജസ്റ്റിസ് വിക്രം നാഥ്]

സിവിൽ നടപടി നിയമം, 1908 : ഓർഡർ VII, ചട്ടം 10– റിക്കവറി ഓഫ് ഡെറ്റ്സ് ഡ്യൂ റ്റു ബാങ്ക്സ് ആൻഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ ഇന്സ്ടിട്യൂഷൻസ് നിയമം, 1993 (ആർഡിബി)– വകുപ്പ് 19– അപ്പീൽവാദിയായ ബാങ്ക് എതിർകക്ഷിയായ കമ്പനിക്ക് ഒരു ടേം ലോൺ അനുവദിച്ചു, എന്നിരുന്നാലും എതിർകക്ഷി പണം തിരിച്ചടച്ചില്ല– അപ്പീൽവാദിയായ ബാങ്ക് തുക തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ ഡെറ്റ്സ് റിക്കവറി ട്രൈബ്യൂണലിൽ (ഡിആർടി) അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തു– എതിർകക്ഷി നടപടികളിൽ വാദിക്കാൻ ഹാജരായി, എന്നാൽ അതിനുപുറമെ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു സിവിൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുകയും അത് ഡിആർടിക്ക് മാത്രമായി അധികാരപരിധി ഉള്ളതിനാൽ സിംഗിൾ ജഡ്ജി തള്ളുകയും ചെയ്തു– എന്നിരുന്നാലും, അപ്പീലിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് കേസ് പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി ഒഴിവാക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയും ആർഡിബി നിയമത്തിൽ ഇല്ലെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു– സുപ്രീം കോടതിയുടെ വിവിധ ബെഞ്ചുകൾക്കിടയിൽ

അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഈ വിഷയം വലിയ ബെഞ്ചിന് റഫർ ചെയ്യാൻ ഉചിതമാണെന്ന് കണക്കാക്കി- താഴെ പറയുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ റഫർ ചെയ്തു: (എ) ആർഡിബി നിയമപ്രകാരം തനിക്കെതിരെ ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ വായ്പ തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ അപേക്ഷ നൽകിയിട്ടുള്ള ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ, വായ്പയെടുത്തയാൾ ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ എതിരെ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്ര കേസ് ഡിആർടിയിലെ അപേക്ഷയോടൊപ്പം മാറ്റി വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ?; (ബി) ഉത്തരം അതെ എന്നാണെങ്കിൽ, അന്യായക്കാരന്റെ സമ്മതത്തോടെ മാത്രമേ അത്തരമൊരു മാറ്റം കോടതിക്ക് ഉത്തരവിടാൻ കഴിയുകയുള്ളോ?; (സി) ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ കടം തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ആർഡിബി നിയമത്തിന്റെ പദ്ധതി പ്രകാരം വായ്പയെടുത്തയാൾ ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ എതിരെ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു കേസ് വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിൽ സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?- വിധിച്ചത്: ഒരു കേസ് ഡിആർടിയിലേക്ക് മാറ്റാൻ പ്രത്യേക അധികാരമില്ല- ഓർഡർ VII ചട്ടം 10 പ്രകാരം ഒരു അന്യായം മാത്രമേ തിരിച്ചയയ്ക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ- സിവിൽ നടപടി നിയമം വകുപ്പ് 151 ഒരു കേസ് മാറ്റുന്നത് പോലുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല- നിയമപരമായ അധികാരം ഇല്ലാത്തതിനാൽ സിവിൽ കോടതിക്ക് സൂചനയിലൂടെ ഒരു അധികാരം നൽകാൻ കഴിയില്ല- ഡിആർടി ഒരു നിയമത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയായിരിക്കെയും, അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യാതിരിക്കെയും, സിവിൽ നടപടി നിയമം വകുപ്പ് 151 പ്രകാരം ഒരു കേസ് ഡിആർടിയിലേക്ക് മാറ്റാൻ അധികാരം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല- (ബി) സിവിൽ കോടതിക്ക് അധികാരമില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയ സ്ഥിതിക്ക്, സമ്മതത്തോടെയോ അല്ലാതെയോ കേസ് മാറ്റുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചോദ്യമില്ല- (സി) ബാങ്കിന്റെ

അവകാശവാദത്തിൽ ഒരു പ്രതി സിവിൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ നിയമത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ നിന്നോ വിലക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയും ആർഡിബി നിയമത്തിൽ ഇല്ല, എന്നാൽ അത് ആ പ്രതിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാണ്- അങ്ങനെയുള്ള പ്രതിക്ക് എതിർവാദം ഫയൽ ചെയ്യാം, അല്ലെങ്കിൽ നിയമത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാം.

അപ്പീലുകൾ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1.1 വ്യവസ്ഥകൾ വ്യക്തമായി വായിച്ചാൽ, ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഹർജികളുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ ആർഡിബി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 17 സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി തടയുന്നുള്ളൂ എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തി. വായ്പയെടുത്തയാൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു കേസ് വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിൽ ഈ വ്യവസ്ഥ സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി തടയുന്നില്ല. കടം തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനായി ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ നിലവിൽ നടത്തുന്ന കേസുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വകുപ്പ് 31 ഒഴികെ, കേസുകളും നടപടിക്രമങ്ങളും മാറ്റുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകളും നിയമത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. [ഖണ്ഡിക 39][594-ജി]

1.2 ആർഡിബി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 17, 18 എന്നിവയുടെ പ്രധാന വശം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഡിആർടി സ്ഥാപിച്ചതിന് ശേഷവും, വായ്പയെടുത്തയാളോ മറ്റുള്ളവരോ ബാങ്കുകൾക്കെതിരെ/ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കെതിരെ ആരംഭിക്കുന്ന സ്വതന്ത്ര കേസുകളോ നടപടികളോ വിചാരണ ചെയ്യാൻ അതിന് അധികാരമില്ലായിരുന്നു. നിലവിലുള്ള അപേക്ഷയിലെ ഒരു പ്രതിക്ക് ഏകീകൃത നടപടിക്രമം സുഗമമാക്കുന്നതിന് ഒരു

എതിർവാദം എന്ന രൂപത്തിലുള്ള ഒരു ക്രോസ്-ആക്ഷൻ മാത്രമേ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളൂ. [ഖണ്ഡിക 40][594-എച്ച്; 595-എ-ബി]

1.3 ബാങ്കിന്റെ അവകാശവാദത്തിൽ ഒരു പ്രതിക്ക് സിവിൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രതിവിധി ഇല്ലാതാക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയും ആർഡിബി നിയമത്തിൽ ഇല്ല, എന്നാൽ അത് ആ പ്രതിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പ്രതിക്ക് ഒരു എതിർവാദം ഫയൽ ചെയ്യാം, അല്ലെങ്കിൽ സിവിൽ നടപടി നിയമത്തിലെ കൂടുതൽ ശക്തമായ നടപടിക്രമങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാം, അത് അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളോടെ അവൻ എടുക്കുന്ന ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പാണ്. [ഖണ്ഡിക 45][596-ജി; 597-എ]

1.4 ഒരു കേസ് ഡിആർടിയിലേക്ക് മാറ്റാൻ പ്രത്യേക അധികാരമില്ല എന്നത് വ്യക്തമാണ്. സിവിൽ നടപടി നിയമത്തിലെ ഓർഡർ VII ചട്ടം 10-ൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളാൽ മാത്രമേ ഒരു അന്യായം തിരിച്ചയയ്ക്കാൻ കഴിയൂ. അത്തരം കാരണങ്ങളില്ലെങ്കിൽ, അന്യായം തിരിച്ചയയ്ക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന മാറ്റം സാധ്യമാക്കാൻ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 151 ഒരു ശേഷിക്കുന്ന അധികാരം എന്ന നിലയിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. സിവിൽ നടപടി നിയമത്തിലെ ഓർഡർ VII ചട്ടം 10-ലെ കാരണങ്ങൾ തൃപ്തികരമല്ലാത്തപ്പോഴാണ് അന്യായം തിരിച്ചയയ്ക്കുന്നത്. നിയമപരമായ അധികാരം ഇല്ലാത്തതിനാൽ സിവിൽ കോടതിക്ക് സൂചനയിലൂടെ ഒരു അധികാരം നൽകാൻ കഴിയില്ല. ഡിആർടി ഒരു നിയമത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയായിരിക്കെയും, അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം ആ നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യാതിരിക്കെയും, സിവിൽ നടപടി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 151

പ്രകാരം ഒരു കേസ് ഡിആർടിയിലേക്ക് മാറ്റാൻ അധികാരം വായിച്ചെടുക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല. [ഖണ്ഡിക 49][597–എഫ്–എച്ച്; 598–എ]

1.5 സിവിൽ കോടതിക്ക് മാറ്റാനുള്ള അധികാരമില്ലാത്തതിനാൽ, സമ്മതമോ എതിർപ്പോ സിവിൽ കോടതിക്ക് അങ്ങനെയൊരു അധികാരം നൽകില്ല. കേസ് ഫയൽ ചെയ്ത പ്രതിയുടെ മുന്നിലുള്ള ഓപ്ഷൻ വ്യക്തമാണ്– ഒന്നുകിൽ അയാൾക്ക് ഡിആർടിയിൽ ഒരു എതിർവാദം ഫയൽ ചെയ്യാം അല്ലെങ്കിൽ അയാൾക്ക് പ്രത്യേക സിവിൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ ആരംഭിക്കാം. [ഖണ്ഡിക 51][598–സി–ഡി]

യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ, കൽക്കട്ട v. അഭിജിത് ടീ കമ്പനി പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡും മറ്റുള്ളവരും **(2000) 7** എസ് സി സി **357 : [2000] 3** സപ്ലി. എസ് സി ആർ **153;** സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ v. രഞ്ജൻ കെമിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡും മറ്റൊരാളും **(2007) 1** എസ് സി സി **97 : [2006] 7** സപ്ലി. എസ് സി ആർ **145**– ശരിയായ നിയമമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു.

ഇന്ത്യൻ ബാങ്ക് v. എബിഎസ് മറൈൻ പ്രോഡക്ട്സ് (പി) ലിമിറ്റഡ് **(2006) 5** എസ് സി **72 : [2006] 1** സപ്ലി. എസ് സി ആർ **52;** നാഹർ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ എന്റർപ്രൈസസ് ലിമിറ്റഡ് v. ഹോങ്കോംഗ് ആൻഡ് ഷാങ്ഹായ് ബാങ്കിംഗ് കോർപ്പറേഷൻ **(2009) 8** എസ് സി സി **646 : [2009] 12** എസ് സി ആർ **54**– ഭാഗികമായി ശരിവച്ചു.

ടാൻസ്കോർ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ **(2008) 1** എസ് സി സി **125 : [2006] 9** സപ്ലി. എസ് സി ആർ **785;** സ്വാർക്ക പ്രസാദ് അഗർവാൾ v. രമേഷ് ചന്ദർ അഗർവാൾ **(2003) 6** എസ് സി സി **220;** നാഗരി പ്രചാരിണി സഭ v. വിത്ത്

അഡീഷണൽ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ആൻഡ് സെഷൻസ് ജഡ്ജ് **(1991) 2** സപ്ലി എസ് സി സി **36;** രമേഷ് ചന്ദ് അർവായ്യ v. അനിൽ പഞ്ച്വാനി **(2003) 7** എസ് സി സി **350 : [2003] 3** എസ് സിആർ **1149;** യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റൊരാളും v. ഡൽഹി ഹൈക്കോർട്ട് ബാർ അസോസിയേഷൻ മറ്റുള്ളവരും **(2002) 4** എസ് സി സി **275 : [2002] 2** എസ് സി ആർ **450;** ധുലാഭായ് v. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം **[1968] 3** എസ് സി ആർ **3 660;** ദ്വാരക പ്രസാദ് അഗർവാൾ (മരിച്ചയാൾ) അനന്തരാവകാശികളും മറ്റുള്ളവരും v. രമേഷ് ചന്ദർ അഗർവാളും മറ്റുള്ളവരും **(2003) 6** എസ് സി സി **220 : [2003] 1** സപ്ലി. എസ് സി ആർ **376** – പരാമർശിച്ചു.

പരാമർശിച്ച കേസ് നിയമം

[2003] 3 Suppl. SCR 153	ശരിയായ നിയമമല്ല എന്ന് വിധിച്ചു	ഖണ്ഡിക 15
[2006] 7 Suppl. SCR 145	ശരിയായ നിയമമല്ല എന്ന് വിധിച്ചു	ഖണ്ഡിക 15
[2006] 9 Suppl. SCR 785	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 25
[1968] 3 SCR 660	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 43
[2003] 3 SCR 1149	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 25
[2002] 2 SCR 450	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 31
[1968] 3 SCR 660	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 43
[2003] 1 Suppl. SCR	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 43

376		
[2009] 12 SCR 54	ഭാഗികമായി ശരിവച്ചു	ഖണ്ഡിക 60

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 8972-8973/2014.

19.04.2011-ലെ കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതിയുടെ എ.പി.ഒ. നമ്പർ 488, 489/2002 ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ വി. വി. ഗിരി, അഭിഭാഷകരായ ആനന്ദ് ശങ്കർ ഝാ, അർപിത് ഗുപ്ത, ഗിരീഷ് ഭരദ്വാജ്, ശ്രീരംഗ് വർമ്മ, മീനാക്ഷി ദേവ്ഗൺ, അഭിലേഖ് തിവാരി, അർജുൻ ഗാർഗ്, ഒ. പി. ഗഗ്ഗാർ, സച്ചിന്ദ്ര കരൺ, അക്ഷത് ഗുപ്ത എന്നിവർ അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ജയ്ദീപ് ഗുപ്ത, അഭിഭാഷകരായ അഭിനവ് മുഖർജി, ബിഹു ശർമ്മ, പ്രതിഷ്ഠ വിജയ്, അക്ഷയ് സി. ശ്രീവാസ്തവ, നീരജ് ബോബി പയോനം എന്നിവർ എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത്:

ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജയ് കിഷൻ കൗൾ:

1. ബാങ്കിൽ നിന്നോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്നോ വായ്പയെടുത്തയാൾക്കെതിരെ വായ്പാ തുക തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, അങ്ങനെയുള്ള ബാങ്കിനെതിരെ അല്ലെങ്കിൽ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനെതിരെ സിവിൽ കോടതിയിൽ നടപടി ആരംഭിക്കാൻ

വായ്പയെടുത്തയാൾക്ക് നിയമപരമായ അവകാശമുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ പരാമർശം ഉണ്ടാകുന്നത്.

<u>വസ്തുതാപരമായ ചരിത്രം:</u>

2. അപ്പീൽവാദി ബാങ്കായ ബാങ്ക് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ ലിമിറ്റഡ് (പിന്നീട് ഐസിഐസിഐ ബാങ്ക് ലിമിറ്റഡിൽ ലയിച്ചു), എതിർകക്ഷി കമ്പനിക്ക് 28.06.1994-ൽ 1.50 കോടി രൂപയുടെ ടേം ലോൺ 19.25% വാർഷിക പലിശ നിരക്കിൽ അനുവദിച്ചു, ഇത് പന്ത്രണ്ട് ത്രൈമാസ ഗഡുക്കളായി തിരിച്ചടയ്ക്കേണ്ടതായിരുന്നു. വായ്പയുടെ ജാമ്യത്തിനായി, എതിർകക്ഷി ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജാമ്യക്കാർ, മറ്റ് കാര്യങ്ങളോടൊപ്പം സ്ഥാവര വസ്തുക്കളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശ രേഖകൾ ഈടായി വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. പരസ്പര ധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, 19.09.1995-ൽ 5 കോടി രൂപ വരെ അധിക ക്രെഡിറ്റ് ഓവർഡ്രാഫ്റ്റ് സൗകര്യം അനുവദിച്ചു. ഈ അധിക ക്രെഡിറ്റ് വിവിധ കമ്പനികളുടെ ഓഹരികൾ, സ്റ്റോക്കുകൾ, സെക്യൂരിറ്റികൾ എന്നിവയുടെ നിക്ഷേപത്തിലൂടെ സുരക്ഷിതമാക്കി. എതിർകക്ഷി സാമ്പത്തിക അച്ചടക്കം പാലിക്കാത്തതിനാൽ, ടേം ലോൺ അക്കൗണ്ടും ഓവർഡ്രാഫ്റ്റ് സൗകര്യ അക്കൗണ്ടും അറിയിപ്പ് ലഭിച്ച് മൂന്ന് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ തീർപ്പാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട് അപ്പീൽവാദി 01.07.1997-ൽ ഒരു നോട്ടീസ് അയച്ചു.

3. എതിർകക്ഷി പണം അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയതിനാൽ, അപ്പീൽവാദി 1993-ലെ റിക്കവറി ഓഫ് ഡെറ്റ്സ് ഡ്യൂ ടു ബാങ്ക്സ് ആൻഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ ഇന്സ്ടിട്യൂഷൻസ് നിയമത്തിലെ (ഇനിമുതൽ 'ആർഡിബി നിയമം' എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നു) വകുപ്പ് 19 പ്രകാരം കൊൽക്കത്തയിലെ ഡെറ്റ്സ് റിക്കവറി ട്രൈബ്യൂണലിൽ (ഇനിമുതൽ 'ഡിആർടി' എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നു) 21.11.1997-ൽ ഒ.എ. നമ്പർ 263 ആയി ഒരു അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തു. അപ്പീൽവാദി

എതിർകക്ഷിക്കെതിരെ വാർഷികം 20.88% പലിശ ഉൾപ്പെടെ 8,62,41,973.36 രൂപയുടെ ഒരു റിക്കവറി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

4. നടപടികളിൽ വാദിക്കാൻ എതിർകക്ഷി ഹാജരായി, എന്നാൽ അതിനുപുറമെ 06.03.1998-ന് കൊൽക്കത്ത ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് എതിരെ സിവിൽ കേസ് നമ്പർ 77/1998 ഫയൽ ചെയ്തു. പണയം വെച്ച ഓഹരികൾ വിൽക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഡിക്രി, വിൽപ്പനയിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം തിരിച്ചുപിടിക്കൽ, എതിർകക്ഷിക്ക് സംഭവിച്ച നഷ്ടങ്ങളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തൽ, അതിനുശേഷം പണം നൽകുന്നതിനുള്ള ഒരു ഡിക്രി എന്നിവ എതിർകക്ഷി പ്രധാനമായും ആവശ്യപ്പെട്ടു.

5. 18.03.1998-ന് ഒരു നിർണായക സംഭവം നടന്നു. ലോൺ ഇടപാടിന്റെ ഭാഗമായി തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച അനുമതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, കുടിശ്ശിക തുകകൾ ക്രമീകരിക്കുന്നതിനായി അപ്പീൽവാദി ബിഎഫ്എൽ സോഫ്റ്റ്വെയർ ലിമിറ്റഡിന്റെ പണയം വെച്ച ഓഹരികൾ മൊത്തം 5,77,68,000/- രൂപയ്ക്ക് വിറ്റു. ഇതിന്റെ ഫലമായി, എതിർകക്ഷി 09.03.1999-ന് കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതിയിൽ സിവിൽ കേസ് നമ്പർ 129/1999 ഫയൽ ചെയ്യുകയും താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രധാനമായും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു:

i) ബിഎഫ്എൽ സോഫ്റ്റ്വെയർ ലിമിറ്റഡിന്റെ ഓഹരികളുടെ വിൽപ്പന അസാധുവാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുക;

ii) ഓവർഡ്രാഫ്റ്റ് സൗകര്യ അക്കൗണ്ടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പണയം വെച്ച ഓഹരികൾ തിരികെ നൽകുന്നതിനുള്ള ഒരു ഡിക്രി, വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ 48.95 കോടി രൂപ നൽകുക;

iii) 27.07.1994-ലെ ടേം ലോണുമായും 19.09.1995-ലെ ഓവർഡ്രാഫ്റ്റ് അക്കൗണ്ടുമായും ബന്ധപ്പെട്ട് എതിർകക്ഷി അപ്പീൽവാദിക്ക് യാതൊരു തുകയും നൽകാനില്ലെന്നും, 8,62,41,973.36 രൂപ എതിർകക്ഷിയിൽ നിന്ന് ഈടാക്കാൻ അപ്പീൽവാദിയായ ബാങ്കിന് അർഹതയില്ലെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുക.

6. ഈ നടപടികളിൽ, അപ്പീൽവാദി 2000 നവംബറിൽ സി.എസ്. നമ്പർ 77/1998-ൽ ജി.എ. നമ്പർ 4206/2000 എന്നും സി.എസ്. നമ്പർ 129/1999-ൽ ജി.എ. നമ്പർ 4171/2000 എന്നും രണ്ട് ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്തു. എതിർകക്ഷി ഫയൽ ചെയ്ത വാദത്തിന്റെ പകർപ്പ് നിരസിക്കണമെന്നും കേസുകൾ തള്ളണമെന്നും അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ കേസുകൾ നിലനിൽക്കുന്നതല്ലെന്നും, ഡിആർടിക്ക് മാത്രമാണ് ഇതിൽ അധികാരപരിധിയുള്ളതെന്നും അവർ വാദിച്ചു. 06.09.2022-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ സിംഗിൾ ജഡ്ജി അപ്പീൽവാദിയുടെ രണ്ട് ഹർജികളും അനുവദിക്കുകയും ഹൈക്കോടതിയുടെ ഫയലിൽ നിന്ന് കേസുകൾ നീക്കം ചെയ്യാൻ ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്തു. സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെ 06.09.2022-ലെ ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് എതിർകക്ഷി രണ്ട് അപ്പീലുകൾ ഫയൽ ചെയ്തു, അവ പിന്നീട് എ.പി.ഒ.ടി. നമ്പർ 691/2002 (പിന്നീട് എ.പി.ഒ. നമ്പർ 488/2002) എന്നും എ.പി.ഒ.ടി. നമ്പർ 692/2002 (പിന്നീട് എ.പി.ഒ. നമ്പർ 489/2002) എന്നും അറിയപ്പെട്ടു. ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് 27.09.2022-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ അപ്പീൽ സ്വീകരിക്കുകയും സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെ ഉത്തരവിന്റെ പ്രവർത്തനം സ്റ്റേ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

7. ഡിആർടി നടപടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഒ.എ. നമ്പർ 263/1997, 19.05.2003-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ ഡിആർടി തീർപ്പാക്കി. പണയം വെച്ച ഓഹരികൾ വിറ്റതിലൂടെ അപ്പീൽവാദിയായ ബാങ്കിന്റെ 6,04,17,777.36 രൂപയുടെ അവകാശവാദം തൃപ്തികരമായി എന്ന് അതിൽ പറയുന്നു.

നടപടിക്രമങ്ങളിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ കുടിശ്ശികയുണ്ടായിരുന്ന തുക ഒത്തുതീർപ്പാക്കുകയും അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് കണ്ടെത്തി. പണയം വെച്ച ഓഹരികളുടെയും മറ്റ് സെക്യൂരിറ്റികളുടെയും ഉടമസ്ഥാവകാശ രേഖകൾ എതിർകക്ഷിക്ക് തിരികെ നൽകാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകി. എതിർകക്ഷി ഫയൽ ചെയ്ത എതിർ അവകാശവാദത്തിൽ, ഉത്തരവ് ലഭിച്ച് നാലാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ 6,88,187.49 രൂപ അപ്പീൽവാദിയിൽ നിന്ന് ഈടാക്കാൻ എതിർകക്ഷിക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്ന് ഡിആർടി വിധിച്ചു. നടപടിക്രമങ്ങളിൽ 20,11,337.35 രൂപയുടെ കിഴിവ് അനുവദിച്ചതിന് പുറമെ, പണയം വെച്ച ഓഹരികളുടെ ലാഭവിഹിതം ഈടാക്കാൻ ഉചിതമായ നടപടികൾ ഫയൽ ചെയ്യാൻ എതിർകക്ഷിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകി.

8. ഇതിൽ ദുഃഖിതനായ അപ്പീൽവാദി, കൊൽക്കത്തയിലെ ഡെറ്റ്സ് റിക്കവറി അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണലിൽ (ഇനിമുതൽ 'ഡിആർഎടി' എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നു) എം.എ. നമ്പർ 31/2003 ഫയൽ ചെയ്തു. 14.11.2003-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ അത് തള്ളപ്പെട്ടു. 1996-ൽ ഓഹരികൾ വിൽക്കണമായിരുന്നു എന്നും അതിനാൽ പലിശ അവകാശവാദം ചെയ്യാൻ അർഹതയില്ലെന്നും അതിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അപ്പോഴും തൃപ്തനാകാത്ത അപ്പീൽവാദി 17.11.2003-ന് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 227 പ്രകാരം കൊൽക്കത്ത ഹൈക്കോടതിയിൽ സി.ഒ. നമ്പർ 2777/2003 ഫയൽ ചെയ്തു. എന്നാൽ, 11.02.2004-ലെ ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവിലൂടെ അത് ഹാജരില്ലാത്തതിനാൽ തള്ളിപ്പോയി. പിന്നീട്, 16.01.2013-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ ഒരു സിംഗിൾ ജഡ്ജി അത് പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. ഈ നടപടികളും 26.08.2019-ന് തള്ളിപ്പോയതായി കോടതിയെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, ബാങ്കിന്റെ അവകാശവാദത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ് ഉണ്ടായതായി തോന്നുന്നു. ഡിക്രിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ

എതിർകക്ഷിക്ക് ലഭിക്കാനുള്ള തുക ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്, അതിനാൽ ആ വശത്ത് ഇനി ഒന്നും അവശേഷിക്കുന്നില്ല.

9. ഇപ്പോൾ, എതിർകക്ഷി ഫയൽ ചെയ്ത കേസിലേക്ക് തിരികെ വരുന്നു. കോടതിക്ക് അധികാരപരിധിയില്ല എന്ന കണ്ടെത്തലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സിംഗിൾ ജഡ്ജി അത് തള്ളി. എന്നാൽ, രണ്ട് കേസുകളിലെയും സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെ ഉത്തരവുകൾക്കെതിരെ എതിർകക്ഷി ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീലുകൾ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് അനുവദിച്ചു. ഈ രണ്ട് അപ്പീലുകളിലെയും വിധി, കേസുകൾ തുടരാൻ അനുവദിച്ചത്, ഈ കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

<u>അന്യായങ്ങൾ പുനഃസ്ഥാപിച്ച ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ യുക്തി:</u>

10. സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും ബാങ്കുകൾക്കും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുമെതിരെ ഒരു അന്യായം പരിഗണിക്കുന്നതിനും ആർഡിബി നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥയില്ലെന്ന് എതിർകക്ഷി ഹൈക്കോടതിയിൽ വിജയകരമായി വാദിച്ചു. സിവിൽ കോടതിയിൽ നിലവിലുള്ള ബാങ്കുകൾക്കും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുമെതിരായ അന്യായങ്ങൾ മാറ്റാൻ അനുവദിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 2000-ൽ ആർഡിബി നിയമത്തിൽ വരുത്തിയ ഭേദഗതിക്ക് ശേഷവും സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി നിലനിൽക്കുമെന്ന് വാദിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ഭേദഗതിയിലൂടെ ആർഡിബി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 19-ൽ സെറ്റ്-ഓഫ്, എതിർവാദങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പുതുതായി ചേർത്ത ഉപവകുപ്പുകൾ (7), (9) എന്നിവ പ്രകാരം, വായ്പയെടുത്തയാൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു സെറ്റ്-ഓഫ്/എതിർവാദം ഡിആർടി നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഒരു ക്രോസ്-അന്യായത്തിലെ വാദത്തിന് തുല്യമായ ഫലമുണ്ടാക്കും.

11. എതിർകക്ഷി അന്യായങ്ങൾ ഫയൽ ചെയ്യുമ്പോൾ ഡിആർടിയിലെ നടപടികൾ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അപ്പീൽവാദി വാദിച്ചു. അതിനാൽ, ഈ വിഷയം ഡിആർടിക്ക് മുന്നിൽ വാദത്തിൽ സെറ്റ്-ഓഫ് അല്ലെങ്കിൽ എതിർവാദം എന്ന നിലയിൽ ഉന്നയിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എതിർകക്ഷി ആദ്യം ഡിആർടിയിലെ നടപടികളിൽ അത്തരമൊരു എതിർവാദം ഉന്നയിച്ചില്ലെന്നും, പിന്നീട് ഈ വിഷയം (തുടർന്നുള്ള അന്യായം, സി.എസ്. നമ്പർ 129/1999-ന്റെ വിഷയവസ്തു) ഭേദഗതിയിലൂടെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയായിരുന്നു എന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ആർഡിബി നിയമപ്രകാരം ബാങ്കുകളെയും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളെയും തുല്യ സ്ഥാനത്തല്ല വെച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, സിവിൽ കോടതിയിൽ ഒരു എതിർവാദം ഉന്നയിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവരെ വിലക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും എതിർകക്ഷി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

12. നാഹർ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ എന്റർപ്രൈസസ് ലിമിറ്റഡ് ***v.*** ഹോങ്കോംഗ് ആൻഡ് ഷാങ്ഹായ് ബാങ്കിംഗ് കോർപ്പറേഷൻ[1] കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ച്, ബാങ്കിനെതിരെ വായ്പയെടുത്തയാൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു അന്യായം സിവിൽ കോടതിയിൽ തടയപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ബാങ്ക് വായ്പയെടുത്തയാൾക്കെതിരെ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന അന്യായം തടയപ്പെടും. ഈ വിഷയത്തിൽ സുപ്രീം കോടതിയുടെ മറ്റ് തീരുമാനങ്ങൾക്ക് ശേഷം വന്നതിനാൽ ഈ വിധിന്യായം ഇതിന് ആധികാരികമാണെന്ന് കണ്ടെത്തി.

<u>ഈ കോടതിയിലെ നടപടികൾ:</u>

13. നിലവിലെ നടപടികളിലെ പരാമർശം 17.09.2014-ലെ ഒരു ഉത്തരവിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്തതാണ്. അതിൽ കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ ഒരു പ്രത്യക്ഷ വൈരുദ്ധ്യം

1 (2009) 8 SCC 646.

ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ, കൽക്കട്ട *v.* അഭിജിത് ടീ കമ്പനി പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡും മറ്റുള്ളവരും[2] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയിലെ രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച്, ആർഡിബി നിയമത്തിന്റെ നിയമനിർമ്മാണ പദ്ധതി അനുസരിച്ച്, ആർഡിബി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 19 പ്രകാരം ഒരു എതിർവാദവും സെറ്റ്-ഓഫും വിചാരണ ചെയ്യാൻ ഡിആർടിക്ക് അധികാരമുണ്ടെന്നും, സ്വതന്ത്രമായി ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു ക്രോസ്-അന്യായം ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ എതിർവാദങ്ങളും സെറ്റ്-ഓഫുകളും ഡിആർടി വിചാരണ ചെയ്യണമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു.

14. പിന്നീട് ഇന്ത്യൻ ബാങ്ക് *v.* എബിഎസ് മറൈൻ പ്രോഡക്ട്സ് *(പി)* ലിമിറ്റഡ് [3] കേസിൽ ഈ കോടതിയിലെ ഒരു ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്, ബാങ്കിനെതിരെ വായ്പയെടുത്തയാൾ ഏതെങ്കിലും നിവൃത്തിക്കായി ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു അന്യായത്തിലും സിവിൽ കോടതികളുടെ അധികാരപരിധി തടയപ്പെടുന്നില്ല എന്നാണ്. ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ അവരുടെ കടങ്ങൾ തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഹർജികളുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ അധികാരപരിധി തടയപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ആർഡിബി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 19-ലെ ഉപവകുപ്പുകൾ (6), (11) എന്നിവ പ്രകാരം ഒരു എതിർവാദവും സെറ്റ്-ഓഫും ഉന്നയിക്കാൻ സാധ്യമാണെങ്കിലും, വായ്പയെടുത്തയാൾ ആരംഭിക്കുന്ന സ്വതന്ത്ര അന്യായങ്ങളോ നടപടികളോ വിചാരണ ചെയ്യാൻ ഡിആർടിക്ക് അധികാരമില്ലെന്ന് വിധിച്ചു. അതിനാൽ, വായ്പയെടുത്തയാൾക്ക് സിവിൽ കോടതിയിൽ ഒരു പ്രത്യേക അന്യായം ഫയൽ ചെയ്യാനുള്ള അവകാശമുണ്ടെന്നും, ഡിആർടിയിലെ എതിർവാദം മാത്രമായിരുന്നില്ല ഏക പോംവഴിയെന്നും വിധിച്ചു. അഭിജിത് ടീ കമ്പനി പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡും മറ്റുള്ളവരും (മേൽപറഞ്ഞത്) എന്ന മുൻവിധിന്യായം

---

2 (2000) 7 SCC 357.
3 (2006) 5 SCC 72.

പരാമർശിച്ച്, ഇന്ത്യൻ ബാങ്ക് (മേൽപറഞ്ഞത്) കേസിൽ ബെഞ്ച് നിരീക്ഷിച്ചത്, ഒരു സ്വതന്ത്ര അന്യായത്തെ ഒരു എതിർവാദമായി കണക്കാക്കാനും ഡിആർടിയിലേക്ക് മാറ്റാനും സാധ്യമാകണമെങ്കിൽ താഴെപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കണം:

"a. ബാങ്കിന്റെ അന്യായത്തിന്റെ വിഷയവും, ബാങ്കിനെതിരായ പ്രതിയുടെ അന്യായത്തിന്റെ വിഷയവും, ഒന്നിലെ തീരുമാനം മറ്റൊന്നിലെ തീരുമാനത്തെ ബാധിക്കുന്ന തരത്തിൽ അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണം.

b. ഇരു കക്ഷികളും (ബാങ്കിനെതിരായ അന്യായത്തിലെ വാദിയും ബാങ്കും) സ്വതന്ത്ര അന്യായത്തെ ടൈബ്യൂണലിലെ ബാങ്കിന്റെ അപേക്ഷയിലെ ഒരു എതിർവാദമായി കണക്കാക്കാൻ സമ്മതിക്കണം, അങ്ങനെ ടൈബ്യൂണലിന് ഇരുവർക്കും വാദം കേൾക്കാനും തീർപ്പാക്കാനും സാധിക്കും."

15. ഈ കോടതിയിലെ മറ്റൊരു കോ-ഓർഡിനേറ്റ് ബെഞ്ച് സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ ***v.*** രഞ്ജൻ കെമിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡും മറ്റൊരാളും[4] കേസിൽ വിധിച്ചത്, ഇരു കക്ഷികളുടെയും സമ്മതമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഒരുമിച്ച് വിചാരണ നടത്താൻ ഉത്തരവിടാൻ സിവിൽ കോടതിക്ക് അധികാരമുള്ളൂ എന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തി സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരം പരിമിതപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല എന്നാണ്. അഭിജിത് ടീ കമ്പനിയുടെ കേസിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഒരു സ്വതന്ത്ര അന്യായത്തിലെ വാദം ആർഡിബി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 19-ന്റെ അർത്ഥത്തിൽ സെറ്റ്-ഓഫിനും എതിർവാദത്തിനും ഉള്ള ഒരു വാദമായി കണക്കാക്കാമെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു.

16. അതിനാൽ, റഫറൻസ് ഉത്തരവിൽ സൂചിപ്പിച്ചത്, രഞ്ജൻ കെമിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡ് കേസിന് (മേൽപറഞ്ഞത്) ശേഷം, നാഹർ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ

4 (2007) 1 SCC 97.

എന്റർപ്രൈസസ് ലിമിറ്റഡ് കേസിൽ (മേൽപറഞ്ഞത്) മറ്റൊരു ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വിധിച്ചത്, രഞ്ജൻ കെമിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡ് (മേൽപറഞ്ഞത്) കേസിന്റെ വിധിന്യായം ഇന്ത്യൻ ബാങ്ക് കേസിന്റെ (മേൽപറഞ്ഞത്) വിധിന്യായത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാകാൻ പാടില്ലായിരുന്നു, കാരണം രണ്ടും കോ-ഓർഡിനേറ്റ് ബെഞ്ചുകളായിരുന്നു. അതിനാൽ, ഈ വിഷയത്തിൽ ഈ കോടതിയിലെ വിവിധ ബെഞ്ചുകൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടെന്നും, താഴെപ്പറയുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ഒരു വലിയ ബെഞ്ചിന് റഫർ ചെയ്യുന്നത് ഉചിതമാണെന്നും നിഗമനം ചെയ്തു.

"(a). ആർഡിബി നിയമപ്രകാരം തനിക്കെതിരെ ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ വായ്പ തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ അപേക്ഷ നൽകിയിട്ടുള്ള ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ, വായ്പയെടുത്തയാൾ ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ എതിരെ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്ര അന്യായം ഡിആർടിയിലെ ആർഡിബി നിയമപ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയോടൊപ്പം മാറ്റി വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ?

(b). ഉത്തരം അതെ എന്നാണെങ്കിൽ, വാദിയുടെ സമ്മതത്തോടെ മാത്രമേ അത്തരമൊരു മാറ്റം കോടതിക്ക് ഉത്തരവിടാൻ കഴിയുകയുള്ളോ ?

(c). ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ കടം തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ആർഡിബി നിയമത്തിന്റെ പദ്ധതി പ്രകാരം വായ്പയെടുത്തയാൾ ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ എതിരെ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു അന്യായം വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിൽ സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?"

17. കോടതിയോട് റഫർ ചെയ്ത മേൽപ്പറഞ്ഞ ചോദ്യങ്ങളിൽ കോടതി അഭിപ്രായം പറയേണ്ടതുണ്ട്.

2022_17_567_600

<u>അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം:</u>

<u>ചോദ്യം നമ്പർ *1*</u>

18. ഇന്ത്യൻ ബാങ്ക് കേസ് (മേൽപറഞ്ഞത്), രഞ്ജൻ കെമിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡ് കേസ് (മേൽപറഞ്ഞത്), നാഹർ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ എന്റർപ്രൈസസ് ലിമിറ്റഡ് കേസ് (മേൽപറഞ്ഞത്) എന്നിവയിൽ വലിയ ബെഞ്ചിന് റഫർ ചെയ്ത ആദ്യ ചോദ്യത്തിൽ ഇന്ത്യൻ സുപ്രീം കോടതിക്ക് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കാരണം, വായ്പയെടുത്തയാൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്ര അന്യായം ആർഡിബി നിയമപ്രകാരമുള്ള ബാങ്കിന്റെ യഥാർത്ഥ അപേക്ഷയോടൊപ്പം മാറ്റി വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് അവർ വിധിച്ചു. കക്ഷികളുടെ സമ്മതത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമാണ് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉയർന്നത്. ബാങ്ക് ഫയൽ ചെയ്ത ഒരു യഥാർത്ഥ അപേക്ഷയിൽ ഡിആർടി ഒരു എതിർവാദമായി/സെറ്റ്-ഓഫായി തീരുമാനിക്കുന്നതിന്, വായ്പയെടുത്തയാൾ ബാങ്കിനെതിരെ ഫയൽ ചെയ്ത സ്വതന്ത്ര അന്യായം മാറ്റുന്നതിന് ഈ വിധിന്യായങ്ങൾ നിയമത്തിൽ ഒരു തടസ്സവും വെച്ചിട്ടില്ല.

19. നടപടികൾ ഏകീകരിക്കാത്തത് ഒരേ കക്ഷികൾക്കിടയിൽ ഒരേ കാരണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒന്നിലധികം നടപടികളിലേക്കും വൈരുദ്ധ്യാത്മകമായ തീരുമാനങ്ങളിലേക്കും നയിച്ചേക്കാം എന്ന് അപ്പീൽവാദി വാദിച്ചു. അതിനാൽ, ആദ്യ ചോദ്യത്തിന് അനുകൂലമായ ഉത്തരം അവർ തേടി.

<u>ചോദ്യം നമ്പർ **2**</u>

20. അപ്പീൽവാദിയുടെ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ വി. വി. ഗിരി, 1908-ലെ സിവിൽ നടപടി നിയമത്തിൽ (ഇനിമുതൽ 'നിയമം' എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നു) അന്യായങ്ങൾ ഏകീകരിക്കുന്നതിന് പ്രത്യക്ഷമായ വ്യവസ്ഥകളില്ലെന്ന്

സമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് വാദിച്ചത്, ഈ കോടതി പല അവസരങ്ങളിലും വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്, നിയമത്തിൽ അന്യായങ്ങൾ ഏകീകരിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകളില്ലെങ്കിലും, കോടതിക്ക് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 151 പ്രകാരം അന്തർലീനമായ അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ഏകീകരണത്തിന് ഉത്തരവിടാൻ കഴിയും.[5]

21. ഈ വാദത്തിലുള്ള ഏക തടസ്സം, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 151 നിയമത്തിലെ വ്യക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നതാണ്. ഈ നിയമപരമായ നിലപാട് കണക്കിലെടുത്ത്, കോടതിയുടെ അന്തർലീനമായ അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് കക്ഷികളുടെ സമ്മതം ആവശ്യമില്ലെന്നും, അതിനാൽ ഇന്ത്യൻ ബാങ്ക് കേസിൽ (മേൽപറഞ്ഞത്) അഭിപ്രായപ്പെട്ടതും, നാഹർ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ എന്റർപ്രൈസസ് കേസിൽ (മേൽപറഞ്ഞത്) പിന്തുടർന്നതും, വായ്പയെടുത്തവരുടെ അന്യായങ്ങൾ ഏകീകരിക്കുന്നതിന് അത്തരമൊരു സമ്മതം ഒരു മുൻവ്യവസ്ഥയായി വെച്ചത് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 151 പ്രകാരമുള്ള കോടതിയുടെ അന്തർലീനമായ അധികാരങ്ങളുടെ അനുവദനീയമായ ഉപയോഗത്തിന് വിരുദ്ധമാണെന്നും വാദിച്ചു. അതിനാൽ, ചോദ്യം നമ്പർ 2-ന് പ്രതികൂലമായ വിധി തേടി.

ചോദ്യം നമ്പർ 3

22. ആർഡിബി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ, ബാങ്ക് ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒ.എ.-ക്ക് രേഖാമൂലം നൽകുന്ന മറുപടിയിൽ വായ്പയെടുത്തയാൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു എതിർവാദത്തെ/സെറ്റ്-ഓഫിനെ ഒരു ക്രോസ്-അന്യായമായി

5 മഹാലക്ഷ്മി കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ഹൗസിംഗ് സൊസൈറ്റി ലിമിറ്റഡ് v. ആശാഭായി ആത്മാറാം പട്ടേൽ, (2013) 4 എസ്സിസി 404 (ഖണ്ഡിക 45-46); ചിട്ടിവാസാല ജൂട്ട് മിൽസ് v. ജെ. പി. റേവാ സിമന്റ്, (2004) 3 എസ്സിസി 85 (ഖണ്ഡിക 12); കെ. കെ. വേലുസാമി v. എൻ. പളനിസാമി, (2011) 11 എസ്സിസി 275, (ഖണ്ഡിക 12)

പരിഗണിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സമ്പൂർണ്ണ പദ്ധതി നൽകുന്നു. ആർഡിബി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 19(7)ഉം വകുപ്പ് 19(9)ഉം വ്യക്തമായി വായിച്ചാൽ ഇത് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. ആർഡിബി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 17, 18, 19 എന്നിവയുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള പദ്ധതി സിവിൽ നടപടി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 9-ന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി ഒരു തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നു എന്ന് വാദിച്ചു.

23. എതിർവാദം/സെറ്റ്-ഓഫ് ഫയൽ ചെയ്യൽ, സിവിൽ കോടതിയിലെ വാദങ്ങൾക്ക് സമാനമായ രീതിയിൽ എതിർവാദം/സെറ്റ്-ഓഫ് പരിശോധിക്കൽ, സത്യവാങ്മൂലത്തിലൂടെയുള്ള തെളിവുകൾ, ചട്ടങ്ങളിലെ ക്രോസ് വിസ്താരത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ എന്നിവ സംബന്ധിച്ച വിപുലമായ വ്യവസ്ഥകൾ, അതായത് വകുപ്പ് 19(5), (6), (8), (10-എ), (10-ബി), (13), (20) എന്നിവ ബാങ്കിന്റെ അവകാശവാദവുമായി അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വായ്പയെടുത്തയാളുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ വിചാരണ ചെയ്യാൻ ഡിആർടിക്ക് മതിയായ അധികാരം നൽകിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. സമാന വിഷയങ്ങളിൽ ഒന്നിലധികം നടപടികൾ ഉണ്ടാകുന്നത് തടയുന്നതിനാണ് ഈ വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നത് – ഒന്ന് ഡിആർടിയിലും മറ്റൊന്ന് സിവിൽ കോടതിയിലും. അതിനാൽ, ചോദ്യം നമ്പർ 3-നും അനുകൂലമായ ഉത്തരം തേടി.

<u>എതിർകക്ഷിയുടെ വാദങ്ങൾ:</u>

24. എതിർകക്ഷിയുടെ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ ജയ്ദീപ് ഗുപ്ത വാദിച്ചത്, ബാങ്കുകൾക്കും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും അവർക്ക് കിട്ടാനുള്ള കടങ്ങൾ വേഗത്തിൽ തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ഒരു സംക്ഷിപ്ത നടപടിക്രമം നൽകുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് ആർഡിബി നിയമം കൊണ്ടുവന്നതെന്നും, അത് സിവിൽ കോടതികളുടെ അധികാരപരിധി

ഇല്ലാതാക്കിയില്ല എന്നുമാണ്. വായ്പയെടുത്തവർ വായ്പ നൽകിയവർക്കെതിരെ ഡിആർടിയിൽ സിവിൽ അന്യായങ്ങൾ ഫയൽ ചെയ്താൽ നിയമത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പരാജയപ്പെടും. വാദിയുടെ അന്യായം പരാജയപ്പെട്ടാൽ പോലും ഒരു എതിർവാദം സ്വതന്ത്രമായി വിധി നിർണ്ണയിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ ആർഡിബി നിയമത്തിൽ ഇല്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

25. എതിർകക്ഷിയുടെ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചത്, ടാൻസ്കോർ ***v.*** യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ[6] കേസിൽ ഡിആർടി ഒരു നിയമത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാണെന്നും സിവിൽ കോടതികൾക്കുള്ള അന്തർലീനമായ അധികാരം അതിനില്ലെന്നുമാണ്. സ്വാർക്ക പ്രസാദ് അഗർവാൾ ***v.*** രമേഷ് ചന്ദർ അഗർവാൾ[7] കേസിൽ വിധിച്ചത്, സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി പരിമിതപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ കർശനമായി വ്യാഖ്യാനിക്കണമെന്നും, കോടതി സാധാരണയായി സിവിൽ കോടതികളുടെ അധികാരപരിധി ശരിവയ്ക്കാൻ ചായ്വ് കാണിക്കുമെന്നുമാണ്. നാഗരി പ്രചാരിണി സഭ ***v.*** വിത്ത് അഡീഷണൽ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ആൻഡ് സെഷൻസ് ജഡ്ജ്[8], രമേഷ് ചന്ദ് അർവായ്യ ***v.*** അനിൽ പഞ്ച്വാനി[9] എന്നീ കേസുകളും മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. സിവിൽ സ്വഭാവമുള്ള ഒരു പരാതിയുള്ള ഒരു വ്യവഹാരിക്ക് ഒരു സിവിൽ അന്യായം ഫയൽ ചെയ്യാൻ സ്വതന്ത്രമായ അവകാശമുണ്ടെന്നും; ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗം കേസുകൾ വിചാരണ ചെയ്യാൻ പ്രത്യേക അധികാരമുള്ള ഒരു ട്രൈബ്യൂണൽ

6 (2008) 1 SCC 125
7 (2003) 6 SCC 220
8 (1991) Supp 2 SCC 36
9 (2003) 7 SCC 350

നിലവിലുണ്ടെങ്കിൽ പോലും സിവിൽ കോടതിക്ക് ഒരു സിവിൽ അന്യായം പരിഗണിക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

26. അതിനാൽ, ഇന്ത്യൻ ബാങ്ക് കേസ് (മേൽപറഞ്ഞത്), നാഹർ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ എന്റർപ്രൈസസ് കേസ് (മേൽപറഞ്ഞത്) എന്നിവയിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായങ്ങൾ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിയമം ശരിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു എന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

ആർഡിബി നിയമത്തിന്റെ പദ്ധതി

27. സംരംഭകരെ അവരുടെ ബിസിനസ്സിൽ സഹായിക്കുന്നതിന് ബാങ്കുകളും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളും പൊതു പണം വായ്പ നൽകുന്നു. അതിനാൽ, ഒരു വശത്ത്, പൊതുജനങ്ങളുടെ താൽപ്പര്യമുണ്ട്, അവരുടെ ഫണ്ടുകളാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. മറുവശത്ത്, അവരുടെ ബിസിനസ്സിന് ഫണ്ട് ആവശ്യമുള്ള ബിസിനസ് സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്. ബാങ്കുകളും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളും ഈ പ്രക്രിയയിലെ ഇടനിലക്കാരാണ്.

28. ബാങ്കുകളും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളും ആരംഭിച്ച വ്യവഹാരങ്ങൾ സിവിൽ നടപടിക്രമങ്ങളിലെ വലിയ കാലതാമസത്താൽ നിറഞ്ഞു, അതിന്റെ ഫലമായി വീഴ്ച വരുത്തിയവർക്ക് മുൻഗണന ലഭിച്ചു. സാമ്പത്തിക അച്ചടക്കം പാലിച്ച വായ്പയെടുത്തവർക്ക് ദോഷമുണ്ടായി. വായ്പാ പ്രക്രിയ ദുരുപയോഗം ചെയ്യപ്പെടുകയും വലിയ അളവിലുള്ള പൊതു ഫണ്ട് വ്യവഹാരങ്ങളിൽ കുടുങ്ങുകയും ചെയ്തു.

29. കുടിശ്ശിക വേഗത്തിൽ തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ, 1993 ഓഗസ്റ്റ് 27-ന് പാർലമെന്റ് ആർഡിബി നിയമം പാസാക്കുകയും 1993 ജൂൺ 24 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരികയും ചെയ്തു. ബാങ്കുകൾക്കും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും കിട്ടാനുള്ള

കടങ്ങൾ വേഗത്തിൽ വിധി നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനും തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ഒരു ട്രൈബ്യൂണൽ സ്ഥാപിക്കാൻ ആർഡിബി നിയമം വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യം നടപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള രീതിശാസ്ത്രം നൽകുന്നതിൽ ആർഡിബി നിയമം സമഗ്രമാണ്.

30. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ആർഡിബി നിയമം പാസാക്കുന്നതിനുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളും കാരണങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്:

"ബാങ്കുകളും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളും നിലവിൽ വായ്പകൾ തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിലും അവയ്ക്ക് ഈടായി നൽകിയിട്ടുള്ള സെക്യൂരിറ്റികൾ നടപ്പാക്കുന്നതിലും കാര്യമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ബാങ്കുകൾക്കും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും കിട്ടാനുള്ള കടങ്ങൾ തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള നിലവിലുള്ള നടപടിക്രമം അവരുടെ ഫണ്ടുകളുടെ ഒരു വലിയ ഭാഗം ഉൽപ്പാദനക്ഷമതയില്ലാത്ത ആസ്തികളിൽ തടഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്, കാലക്രമേണ അതിന്റെ മൂല്യം കുറയുന്നു. ശ്രീ എം. നരസിംഹം അധ്യക്ഷനായ സാമ്പത്തിക സംവിധാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സമിതി, അത്തരം കാര്യങ്ങൾ വിധി നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനും വേഗത്തിൽ തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനും പ്രത്യേക അധികാരങ്ങളുള്ള സ്പെഷ്യൽ ട്രൈബ്യൂണലുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നത് സാമ്പത്തിക മേഖലയിലെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വിജയകരമായി നടപ്പാക്കുന്നതിന് നിർണായകമാണെന്ന് വിലയിരുത്തി. അതിനാൽ, ബാങ്കുകൾക്കും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും കിട്ടാനുള്ള കുടിശ്ശികകൾ കാലതാമസമില്ലാതെ ഈടാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു അനുയോജ്യമായ സംവിധാനം രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടത് അടിയന്തിയാവശ്യമായിരുന്നു. 1981-ൽ ശ്രീ ടി. തിവാരിയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു സമിതി ബാങ്കുകളും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളും നേരിടുന്ന നിയമപരവും മറ്റ് ബുദ്ധിമുട്ടുകളും പരിശോധിക്കുകയും നിയമത്തിലെ മാറ്റങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പരിഹാര നടപടികൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. സംക്ഷിപ്ത നടപടിക്രമം

പിന്തുടർന്ന് ബാങ്കുകളുടെയും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും കുടിശ്ശികകൾ തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ സ്പെഷ്യൽ ട്രൈബ്യൂണലുകൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്നും തിവാരി സമിതി നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. സ്പെഷ്യൽ ട്രൈബ്യൂണലുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നത് ദീർഘകാലമായി നിലനിന്നിരുന്ന ആവശ്യം നിറവേറ്റുക മാത്രമല്ല, നരസിംഹം കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് നടപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന ചുവടുവയ്പ്പ് കൂടിയായിരിക്കും. 1990 സെപ്റ്റംബർ 30 വരെ പൊതുമേഖലാ ബാങ്കുകൾ ഫയൽ ചെയ്ത പതിനഞ്ച് ലക്ഷത്തിലധികം കേസുകളും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഫയൽ ചെയ്ത 304 കേസുകളും വിവിധ കോടതികളിൽ കെട്ടിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു. പൊതുമേഖലാ ബാങ്കുകളുടെ 5622 കോടി രൂപയിലധികവും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ 391 കോടി രൂപയോളവും കടങ്ങൾ തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇത്രയും വലിയ തുക പൊതുപണം വ്യവഹാരങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിക്കിടക്കുന്നത് രാജ്യത്തിന്റെ വികസനത്തിന് ഫണ്ടുകൾ ശരിയായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും പുനരുപയോഗിക്കുന്നതിനും തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നു."

31. ആർഡിബി നിയമം യഥാർത്ഥത്തിൽ ബാങ്ക് ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹർജിയിലെ പ്രതിക്ക് അവർക്കെതിരെ ഏതെങ്കിലും സെറ്റ്-ഓഫോ എതിർവാദമോ അവകാശവാദം ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല എന്നതിനാൽ അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്തത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റൊരാളും ***v.*** ഡൽഹി ഹൈക്കോർട്ട് ബാർ അസോസിയേഷനും മറ്റുള്ളവരും[10] എന്ന കേസിൽ ഈ വിഷയം പരിഗണിച്ചു. വിധി വന്നപ്പോഴേക്കും, അത്തരം വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുത്താൻ 2000-ലെ ആക്റ്റ് 1 പ്രകാരം ആർഡിബി നിയമം ഉചിതമായി ഭേദഗതി ചെയ്യുകയും തൽഫലമായി അവ ശരിവയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

---

10 (2002) 4 SCC 275.

നിയമപരമായ ചട്ടക്കൂട്

32. ആർഡിബി നിയമത്തിലെ അദ്ധ്യായം III-ന് 'ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെ അധികാരപരിധി, അധികാരങ്ങൾ' എന്നാണ് തലക്കെട്ട്.

33. ആർഡിബി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 17 ഡിആർടിയുടെ അധികാരപരിധി താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിർവചിക്കുന്നു:

"*17.* ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെ അധികാരപരിധി, അധികാരങ്ങൾ.— (1) നിയമിത ദിവസം മുതൽ, ബാങ്കുകൾക്കും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും അവർക്ക് കിട്ടാനുള്ള കടങ്ങൾ തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഹർജികൾ സ്വീകരിക്കാനും തീരുമാനിക്കാനുമുള്ള അധികാരപരിധിയും അധികാരങ്ങളും ഒരു ട്രൈബ്യൂണലിന് ഉണ്ടായിരിക്കും."

[(1A) ഉപവകുപ്പ് (1)-ലെ കാര്യങ്ങൾക്ക് ഭംഗം വരാതെ, -

(a) കേന്ദ്ര സർക്കാർ നിശ്ചയിക്കുന്ന തീയതി മുതൽ, 2016-ലെ ഇൻസോൾവൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്സി കോഡിന്റെ (2016-ലെ 31) ഭാഗം III പ്രകാരമുള്ള ഹർജികൾ സ്വീകരിക്കാനും തീരുമാനിക്കാനും ട്രൈബ്യൂണലിന് അധികാരപരിധിയും അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും.

(b) എല്ലാ ജില്ലാ ആസ്ഥാനങ്ങളിലും ട്രൈബ്യൂണലിന് സർക്യൂട്ട് സിറ്റിംഗുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.]

(2) നിയമിത ദിവസം മുതൽ, ഈ നിയമപ്രകാരം ഒരു ട്രൈബ്യൂണൽ പുറപ്പെടുവിച്ചതോ പുറപ്പെടുവിച്ചതായി കരുതപ്പെടുന്നതോ ആയ ഏതെങ്കിലും ഉത്തരവിനെതിരായ അപ്പീലുകൾ സ്വീകരിക്കാനും തീരുമാനിക്കാനും അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണലിന് അധികാരപരിധിയും അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും.

[(2A) ഉപവകുപ്പ് (2)-ലെ കാര്യങ്ങൾക്ക് ഭംഗം വരാതെ, കേന്ദ്ര സർക്കാർ നിശ്ചയിക്കുന്ന തീയതി മുതൽ, 2016-ലെ ഇൻസോൾവൻസി ആൻഡ് ബാങ്കപ്സി കോഡിന്റെ (2016-ലെ 31) ഭാഗം III പ്രകാരം അഡ്ജൂഡിക്കേറ്റിംഗ് അതോറിറ്റി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിനെതിരായ അപ്പീലുകൾ സ്വീകരിക്കാനും തീരുമാനിക്കാനും അപ്പലേറ്റ് ടൈബ്യൂണലിന് അധികാരപരിധിയും അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും.]"

34. വകുപ്പ് 17-ൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന 'കടം' എന്ന പദം ആർഡിബി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(g)-ൽ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"*2.* നിർവചനങ്ങൾ.- ഈ നിയമത്തിൽ, സന്ദർഭം മറ്റ് അർത്ഥം ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ,-

[(g) "കടം" എന്നാൽ ഒരു ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ അല്ലെങ്കിൽ ബാങ്കുകളുടെയോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയോ ഒരു കൂട്ടായ്മ നിലവിൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരം നടത്തുന്ന ഏതെങ്കിലും ബിസിനസ്സ് പ്രവർത്തനത്തിനിടയിൽ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് കിട്ടാനുള്ളതായി അവകാശവാദം ചെയ്യുന്ന ഏതെങ്കിലും ബാധ്യതയാണ് (പലിശ ഉൾപ്പെടെ), അത് പണമായോ മറ്റേതെങ്കിലും രൂപത്തിലോ ആകാം, ഈടുള്ളതോ ഇല്ലാത്തതോ ആകാം, അല്ലെങ്കിൽ നിയമപരമായി കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടതോ, ഏതെങ്കിലും സിവിൽ കോടതിയുടെയോ ഏതെങ്കിലും ആർബിട്രേഷൻ അവാർഡിന്റെയോ മറ്റോ ഉത്തരവ് പ്രകാരമോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പണയം പ്രകാരമോ നിലനിൽക്കുന്നതും, അപേക്ഷയുടെ തീയതിയിൽ നിയമപരമായി തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ കഴിയുന്നതുമാണ് [കൂടാതെ ഡെറ്റ് സെക്യൂരിറ്റികളുടെ ഉടമകളുടെ ആനുകൂല്യത്തിനായി സെക്യൂരിറ്റി താൽപര്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഡിബഞ്ചർ ട്രസ്റ്റിയോ മറ്റേതെങ്കിലും അതോറിറ്റിയോ

വായ്പയെടുത്തയാൾക്ക് തൊണ്ണൂറ് ദിവസത്തെ നോട്ടീസ് നൽകിയതിന് ശേഷവും പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ അടയ്ക്കാതെ ശേഷിക്കുന്ന ഡെറ്റ് സെക്യൂരിറ്റികളോടുള്ള ഏതെങ്കിലും ബാധ്യതയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു;]]"

35. ആർഡിബി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 17-ൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സിവിൽ കോടതിക്ക് അധികാരപരിധിയില്ലെന്ന് വകുപ്പ് 18 വ്യക്തമാക്കുന്നു. അത് താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു:

"***18.*** അധികാരപരിധി തടയൽ.—നിയമിത ദിവസം മുതൽ, വകുപ്പ് 17-ൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ (സുപ്രീം കോടതിക്കും ഭരണഘടനയുടെ 226, 227 അനുച്ഛേദങ്ങൾ പ്രകാരം അധികാരം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ഹൈക്കോടതിക്കും ഒഴികെ) ഒരു കോടതിക്കോ മറ്റ് അതോറിറ്റിക്കോ യാതൊരു അധികാരപരിധിയോ അധികാരങ്ങളോ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല, അല്ലെങ്കിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടായിരിക്കില്ല:

[എന്നാൽ 2012-ലെ സെക്യൂരിറ്റി ഇൻടെസ്റ്റ് ആൻഡ് റിക്കവറി ഓഫ് ഡെറ്റ്സ് ലോസ് (അമെൻഡ്മെന്റ്) ആക്റ്റ് (2013-ലെ 1) ആരംഭിക്കുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പ് മൾട്ടി-സ്റ്റേറ്റ് കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റീസ് ആക്റ്റ്, 2002 (2002-ലെ 39) പ്രകാരം ഏതെങ്കിലും മൾട്ടി-സ്റ്റേറ്റ് കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ബാങ്കിന് കിട്ടാനുള്ള കടങ്ങൾ തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും നടപടിക്രമങ്ങൾ തുടരും, ഈ വകുപ്പിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒന്നും അത്തരം ആരംഭത്തിന് ശേഷം അത്തരം നടപടിക്രമങ്ങൾക്ക് ബാധകമല്ല.]"

36. വകുപ്പ് 19, കടം തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഹർജികൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഡിആർടിയിലെ നടപടിക്രമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. അത് താഴെപ്പറയുന്നവ നൽകുന്നു:

"[*19.* ടൈബ്യൂണലിലേക്കുള്ള ഹർജി.— (1) ഒരു ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും കടം തിരിച്ചുപിടിക്കണമെങ്കിൽ, അതിന്റെ അധികാരപരിധിക്കുള്ളിൽ വരുന്ന താഴെപ്പറയുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെ ടൈബ്യൂണലിൽ അവർക്ക് അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കാം—

[(a) ബാങ്കിന്റെയോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിന്റെയോ ഏതെങ്കിലും ശാഖയോ മറ്റ് ഓഫീസോ, അവകാശവാദം ചെയ്ത കടം താൽക്കാലികമായി കൂടിശ്ശികയുള്ള ഒരു അക്കൗണ്ട് സൂക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥലം; അല്ലെങ്കിൽ]

[(aa)] ഹർജി സമർപ്പിക്കുന്ന സമയത്ത് പ്രതി, ഒന്നിലധികം പ്രതികളുണ്ടെങ്കിൽ ഓരോ പ്രതിയും, യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വമേധയാ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം, അല്ലെങ്കിൽ ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്ന സ്ഥലം, അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തിപരമായി വരുമാനത്തിനായി ജോലി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം; അല്ലെങ്കിൽ

(b) ഒന്നിലധികം പ്രതികളുണ്ടെങ്കിൽ, ഹർജി സമർപ്പിക്കുന്ന സമയത്ത് പ്രതികളിൽ ആരെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വമേധയാ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം, അല്ലെങ്കിൽ ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്ന സ്ഥലം, അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തിപരമായി വരുമാനത്തിനായി ജോലി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം; അല്ലെങ്കിൽ

(c) കാരണമായ സംഭവം പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ നടന്ന സ്ഥലം:

[എന്നാൽ സെക്യൂരിറ്റൈസേഷൻ ആൻഡ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ ഓഫ് ഫിനാൻഷ്യൽ അസറ്റ്സ് ആൻഡ് എൻഫോഴ്സ്മെന്റ് ഓഫ് സെക്യൂരിറ്റി ഇൻടസ്റ്റ് ആക്റ്റ്, 2002 (2002-ലെ 54) പ്രകാരം നടപടി സ്വീകരിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി, സെക്യൂരിറ്റി ഇൻടസ്റ്റ് ആൻഡ് റിക്കവറി ഓഫ് ഡെറ്റ്സ് ലോസ് (അമെൻഡ്മെന്റ്) ആക്റ്റ്, 2004 (2004-ലെ 30) പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന്

മുമ്പോ ശേഷമോ സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷയിൽ, ഡെറ്റ്സ് റിക്കവറി ടൈബ്യൂണലിന്റെ അനുമതിയോടെ ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ അപേക്ഷ പിൻവലിക്കാം, അത്തരം നടപടി മുമ്പ് ആ നിയമപ്രകാരം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ:

കൂടാതെ, ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ പിൻവലിക്കാൻ ഡെറ്റ്സ് റിക്കവറി ടൈബ്യൂണലിന്റെ അനുമതി തേടുന്നതിന് ആദ്യത്തെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച ഏതൊരു അപേക്ഷയും അത് കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ പരിഗണിക്കുകയും അത്തരം അപേക്ഷയുടെ തീയതി മുതൽ മുപ്പത് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ തീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്യണം:

കൂടാതെ, ഈ ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്ത അപേക്ഷ പിൻവലിക്കാൻ ഡെറ്റ്സ് റിക്കവറി ടൈബ്യൂണൽ അനുമതി നിഷേധിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അത് ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കണം.]

[(1A) വകുപ്പ് 2-ലെ (d) ഖണ്ഡത്തിലെ ഉപവകുപ്പ് (vi)-ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ മൾട്ടി-സ്റ്റേറ്റ് കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ബാങ്കിനും, ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഒരു അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കുന്നതിന് പകരം, സെക്യൂരിറ്റി ഇൻടസ്റ്റ് ആൻഡ് റിക്കവറി ഓഫ് ഡെറ്റ്സ് ലോസ് (അമെൻഡ്മെന്റ്) ആക്റ്റ്, 2012 (2013-ലെ 1) പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പോ ശേഷമോ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് കടങ്ങൾ തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ, അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ച്, 2002-ലെ മൾട്ടി-സ്റ്റേറ്റ് കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റീസ് ആക്റ്റ് (2002-ലെ 39) പ്രകാരം നടപടികൾ ആരംഭിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കാം.]"

(1B) വകുപ്പ് 2-ലെ (d) ഖണ്ഡത്തിലെ ഉപവകുപ്പ് (vi)-ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മൾട്ടി-സ്റ്റേറ്റ് സഹകരണ ബാങ്ക് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഒരു അപേക്ഷ

ഫയൽ ചെയ്യുകയും, പിന്നീട് 2002-ലെ മൾട്ടി-സ്റ്റേറ്റ് സഹകരണ സംഘങ്ങളുടെ നിയമം (2002-ലെ 39) പ്രകാരം കടങ്ങൾ തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ നടപടി ആരംഭിക്കുന്നതിന് അപേക്ഷ പിൻവലിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ അനുമതിയോടെ അത് ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഉപവകുപ്പ് (1A) പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ പിൻവലിക്കാൻ ട്രൈബ്യൂണലിൽ നിന്ന് അനുമതി തേടുന്ന ഓരോ അപേക്ഷയും ട്രൈബ്യൂണൽ കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ പരിഗണിക്കുകയും അത്തരം അപേക്ഷയുടെ തീയതി മുതൽ മുപ്പത് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ തീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്യണം:

ട്രൈബ്യൂണൽ ഈ ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്ത അപേക്ഷ പിൻവലിക്കാൻ അനുമതി നിഷേധിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അത് ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കണം.

(2) ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് കടം തിരിച്ചുപിടിക്കാനുള്ള ഒരു ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം ട്രൈബ്യൂണലിൽ ഒരു അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്യുകയും, അതേ വ്യക്തിക്കെതിരെ മറ്റൊരു ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ അവരുടെ കടം തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ അവകാശവാദം ഉണ്ടെങ്കിൽ, പിന്നീട് വരുന്ന ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ അന്തിമ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് നടപടികളുടെ ഏത് ഘട്ടത്തിലും ആ ട്രൈബ്യൂണലിൽ ഒരു അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ച് ഹർജിക്കാരനായ ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോടൊപ്പം ചേരാവുന്നതാണ്.

[(3) ഉപവകുപ്പ് (1) അല്ലെങ്കിൽ ഉപവകുപ്പ് (2) പ്രകാരമുള്ള ഓരോ അപേക്ഷയും നിർദ്ദേശിക്കാവുന്ന മാതൃകയിൽ ആയിരിക്കണം, കൂടാതെ അവകാശവാദത്തിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന എല്ലാ രേഖകളുടെയും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ പകർപ്പുകളും നിർദ്ദേശിക്കാവുന്ന ഫീസും സഹിതം ആയിരിക്കണം:]

തിരിച്ചുപിടിക്കാനുള്ള കടത്തിന്റെ തുക കണക്കിലെടുത്ത് ഫീസ് നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നതാണ്:

വകുപ്പ് 31-ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം ടൈബ്യൂണലിലേക്ക് മാറ്റുന്ന കേസുകൾക്ക് ഫീസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഈ ഉപവകുപ്പിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒന്നും ബാധകമല്ല:

[വിശദീകരണം.—ഈ വകുപ്പിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി, 1891-ലെ ബാങ്കേഴ്സ് ബുക്ക്സ് എവിഡൻസ് ആക്റ്റ് (1891-ലെ 18) പ്രകാരം ശരിയായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ അക്കൗണ്ട് സ്റ്റേറ്റ്മെന്റോ ബാങ്കറുടെ പുസ്തകത്തിലെ ഏതെങ്കിലും എൻട്രിയോ രേഖകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.]

[(3A) കടം തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിന് ഉപവകുപ്പ് (1) അല്ലെങ്കിൽ ഉപവകുപ്പ് (2) പ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്ത അപേക്ഷയിലെ ഓരോ ഹർജിക്കാരനും—

(a) ഏതെങ്കിലും പ്രതിയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള വസ്തുവകകളിലോ ആസ്തികളിലോ ഉള്ള സുരക്ഷാ താൽപര്യം കൊണ്ട് ഉറപ്പാക്കിയ കടത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളും അത്തരം സെക്യൂരിറ്റികളുടെ മതിപ്പ് വിലയും വ്യക്തമാക്കണം;

(b) സെക്യൂരിറ്റികളുടെ മതിപ്പ് വില അവകാശവാദം ചെയ്ത കടം തൃപ്തികരമാക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ലെങ്കിൽ, ഏതെങ്കിലും പ്രതിയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും വസ്തുവകകളുടെയോ ആസ്തികളുടെയോ വിശദാംശങ്ങൾ, ഉണ്ടെങ്കിൽ, വ്യക്തമാക്കണം; കൂടാതെ

(c) അത്തരം മറ്റ് ആസ്തികളുടെ മതിപ്പ് വില കടം തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ലെങ്കിൽ, പ്രതിയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള മറ്റ് വസ്തുവകകളുടെയോ ആസ്തികളുടെയോ വിശദാംശങ്ങൾ ടൈബ്യൂണലിന് വെളിപ്പെടുത്താൻ പ്രതിക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകുന്ന ഒരു ഉത്തരവ് തേടണം.]

[(3B)] ഏതെങ്കിലും കടം തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിന് ട്രൈബ്യൂണലിൽ ഫയൽ ചെയ്ത ഏതെങ്കിലും അപേക്ഷ, ആ ട്രൈബ്യൂണലിൽ വാദം കേൾക്കുന്നതിന് മുമ്പോ അല്ലെങ്കിൽ അന്തിമ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ള നടപടികളുടെ ഏതെങ്കിലും ഘട്ടത്തിലോ ഒത്തുതീർപ്പാക്കിയാൽ, ഹർജിക്കാരന് അദ്ദേഹം അടച്ച ഫീസിൽ നിന്ന് നിർദ്ദേശിക്കാവുന്ന നിരക്കിൽ റീഫണ്ട് അനുവദിക്കാവുന്നതാണ്.]

(4) ഉപവകുപ്പ് (1) അല്ലെങ്കിൽ ഉപവകുപ്പ് (2) പ്രകാരം അപേക്ഷ ലഭിച്ചാൽ, ട്രൈബ്യൂണൽ പ്രതിക്ക് താഴെപ്പറയുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളോടെ സമൻസ് അയക്കും –

(i) സമൻസ് ലഭിച്ച് മുപ്പത് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ എന്തുകൊണ്ട് ആവശ്യപ്പെട്ട നിവൃത്തി നൽകരുത് എന്ന് കാരണം കാണിക്കുക;

(ii) ഹർജിക്കാരൻ ഉപവകുപ്പ് (3A)-ലെ (a), (b) ഖണ്ഡങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയ വസ്തുവകകൾക്കും ആസ്തികൾക്കും പുറമെ മറ്റ് വസ്തുവകകളുടെയോ ആസ്തികളുടെയോ വിശദാംശങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്താൻ പ്രതിക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകുക; കൂടാതെ

(iii) വസ്തുവകകൾ ജപ്തി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷയുടെ വാദം കേൾക്കലും തീർപ്പാക്കലും തീരുന്നതുവരെ, ഉപവകുപ്പ് (3A)-ലെ (c) ഖണ്ഡം പ്രകാരം വെളിപ്പെടുത്തിയ അത്തരം ആസ്തികളും വസ്തുവകകളും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നോ വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ നിന്നോ പ്രതിയെ തടയുക.

[(4A) 1882-ലെ ട്രാൻസ്ഫർ ഓഫ് പ്രോപ്പർട്ടി ആക്ടിലെ (1882-ലെ 4) 65A വകുപ്പിൽ എന്തെങ്കിലും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, സമൻസ് ലഭിച്ചാൽ, ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ മുൻകൂർ അനുമതിയില്ലാതെ, സാധാരണ ബിസിനസ്സിന്റെ

ഭാഗമായതൊഴികെ, സുരക്ഷാ താൽപര്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതോ ഉപവകുപ്പ് (3A) പ്രകാരം വ്യക്തമാക്കിയതോ വെളിപ്പെടുത്തിയതോ ആയ ഏതെങ്കിലും ആസ്തികൾ വിൽപന, പാട്ടം അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും രീതിയിൽ പ്രതി കൈമാറ്റം ചെയ്യരുത്:

ഹർജിക്കാരനായ ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ എഴുതികൊണ്ട് ആവശ്യപ്പെട്ട അനുമതി നൽകരുത് എന്ന് കാരണം കാണിക്കാൻ നോട്ടീസ് നൽകാതെ ട്രൈബ്യൂണൽ അത്തരം അനുമതി നൽകരുത്:

സാധാരണ ബിസിനസ്സിന്റെ ഭാഗമായി സുരക്ഷിത ആസ്തികൾ വിറ്റ് ലഭിക്കുന്ന വരുമാനത്തിന് പ്രതി ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കണം, അത്തരം വിൽപന വരുമാനം അത്തരം ആസ്തികളിൽ സുരക്ഷാ താൽപര്യം വഹിക്കുന്ന ബാങ്കിലോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിലോ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള അക്കൗണ്ടിൽ നിക്ഷേപിക്കണം.]

[(5) (i) സമൻസ് ലഭിച്ച തീയതി മുതൽ മുപ്പത് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ പ്രതി, ഉപവകുപ്പ് (6) പ്രകാരമുള്ള സെറ്റ്-ഓഫിനുള്ള അവകാശവാദം അല്ലെങ്കിൽ ഉപവകുപ്പ് (8) പ്രകാരമുള്ള ഒരു എതിർവാദം, എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഉൾപ്പെടെയുള്ള തന്റെ വാദം രേഖാമൂലം സമർപ്പിക്കണം. അത്തരം രേഖാമൂലമുള്ള വാദത്തോടൊപ്പം പ്രതി തന്റെ വാദത്തിനായി ആശ്രയിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ രേഖകളോ അവയുടെ ശരിയായ പകർപ്പുകളോ ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ അനുമതിയോടെ ഹാജരാക്കണം:

പ്രതി മുപ്പത് ദിവസത്തെ പ്രസ്തുത കാലയളവിനുള്ളിൽ രേഖാമൂലമുള്ള വാദം ഫയൽ ചെയ്യാൻ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ, അധ്യക്ഷനായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്, അസാധാരണമായ കേസുകളിലും രേഖാമൂലം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ട പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിലും, പ്രതിരോധം രേഖാമൂലം സമർപ്പിക്കാൻ പ്രസ്തുത

കാലയളവ് പതിനഞ്ച് ദിവസത്തിൽ കൂടാത്ത ഒരു അധിക കാലയളവിലേക്ക് നീട്ടാവുന്നതാണ്:

(ii) ട്രൈബ്യൂണൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവുകൾ പ്രകാരം പ്രതി ഏതെങ്കിലും വസ്തുവകകളോ ആസ്തികളോ വെളിപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ, ഈ വകുപ്പിലെ ഉപവകുപ്പ് (4A)-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ അത്തരം വസ്തുവകകൾക്കും ആസ്തികൾക്കും ബാധകമായിരിക്കും;

(iii) ഉപവകുപ്പ് (4)-ലെ (ii) ഖണ്ഡം പ്രകാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും ഉത്തരവ് പാലിക്കാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ, അധ്യക്ഷനായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്, ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ, വീഴ്ച വരുത്തിയ വ്യക്തിയെയോ ഉദ്യോഗസ്ഥനെയോ, അധ്യക്ഷനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അയാളെ വിട്ടയക്കാൻ ഉത്തരവിടുന്നതുവരെ മൂന്ന് മാസത്തിൽ കൂടാത്ത ഒരു കാലയളവിലേക്ക് സിവിൽ തടവിൽ തടയാൻ ഉത്തരവിടാം:

അധ്യക്ഷനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അത്തരം വ്യക്തിക്കോ ഉദ്യോഗസ്ഥനോ വാദം കേൾക്കാനുള്ള അവസരം നൽകാതെ ഈ ഖണ്ഡം പ്രകാരം ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കരുത്.

വിശദീകരണം.—ഈ വകുപ്പിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി, 'വീഴ്ച വരുത്തിയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ' എന്ന പദം 2013-ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ (2013-ലെ 18) വകുപ്പ് 2-ലെ (60) ഖണ്ഡത്തിൽ നിർവചിച്ചിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അർത്ഥമാക്കുന്നു.]

[(5A) പ്രതിയുടെ രേഖാമൂലമുള്ള വാദം ലഭിച്ചാലോ അല്ലെങ്കിൽ രേഖാമൂലമുള്ള വാദം ഫയൽ ചെയ്യാൻ ട്രൈബ്യൂണൽ അനുവദിച്ച സമയം അവസാനിച്ചാലോ, നടപടിക്രമങ്ങളിലെ കക്ഷികൾ ഹാജരാക്കിയ രേഖകൾ അംഗീകരിക്കുന്നതിനും

നിഷേധിക്കുന്നതിനും, ഉപവകുപ്പ് (4) പ്രകാരം പുറപ്പെടുവിച്ച ഇടക്കാല ഉത്തരവ് തുടരുന്നതിനോ റദ്ദാക്കുന്നതിനോ ടൈബ്യൂണൽ വാദം കേൾക്കുന്നതിനുള്ള തീയതി നിശ്ചയിക്കും.]

(5B) ഒരു ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ നൽകാനുള്ള കടത്തിന്റെ തുകയുടെ പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ പ്രതി സമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത്തരം ഉത്തരവ് തീയതി മുതൽ മുപ്പത് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ സമ്മതിച്ച തുക പ്രതി അടയ്ക്കാൻ ടൈബ്യൂണൽ ഉത്തരവിടും. അതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ, പ്രതി സമ്മതിച്ച കടത്തിന്റെ തുകയുടെ പരിധി വരെ ഉപവകുപ്പ് (22) ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായി ടൈബ്യൂണൽ ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകാം.]

(6) ഹർജിക്കാരന്റെ ആവശ്യത്തിനെതിരെ പ്രതിക്ക് നിയമപരമായി തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഏതെങ്കിലും നിശ്ചിത തുക സെറ്റ്-ഓഫ് ചെയ്യാൻ പ്രതി അവകാശപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ഹർജിയുടെ ആദ്യ വാദത്തിൽ, എന്നാൽ ടൈബ്യൂണൽ അനുവദിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നീട്, പ്രതിക്ക് രേഖാമൂലം ഒരു വാദം സമർപ്പിക്കാം. അതിൽ കടത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ [ഹർജിക്കാരനെതിരായ ഏതെങ്കിലും നിശ്ചിത തുകയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സെറ്റ്-ഓഫ് ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കടം, സെറ്റ്-ഓഫ് അവകാശവാദത്തിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന യഥാർത്ഥ രേഖകളും മറ്റ് തെളിവുകളും സഹിതം] ഉണ്ടായിരിക്കണം.

(7) യഥാർത്ഥ അവകാശവാദത്തിന്റെയും സെറ്റ്-ഓഫിന്റെയും കാര്യത്തിൽ ഒരു അന്തിമ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ടൈബ്യൂണലിനെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിന്, രേഖാമൂലമുള്ള വാദത്തിന് ഒരു എതിർ കേസിലെ വാദത്തിന് തുല്യമായ ഫലമുണ്ടായിരിക്കും.

(8) ഒരു ഹർജിയിലെ പ്രതിക്ക്, ഉപവകുപ്പ് (6) പ്രകാരം ഒരു സെറ്റ്-ഓഫ് വാദിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിന് പുറമെ, അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പോ

ശേഷമോ എന്നാൽ പ്രതി തന്റെ വാദം സമർപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പോ അല്ലെങ്കിൽ വാദം സമർപ്പിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സമയം അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പോ ഹർജിക്കാരനെതിരെ പ്രതിക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന ഏതെങ്കിലും കാരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഏതെങ്കിലും അവകാശമോ അവകാശവാദമോ എതിർവാദമായി ഉന്നയിക്കാം, അത്തരം എതിർവാദം നഷ്ടപരിഹാരത്തിനുള്ള അവകാശവാദത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലുള്ളതാണോ അല്ലയോ എന്നത് പ്രശ്നമല്ല.

(9) ഉപവകുപ്പ് (8) പ്രകാരമുള്ള ഒരു എതിർവാദത്തിന് ഒരു എതിർ കേസിന് തുല്യമായ ഫലമുണ്ടായിരിക്കും, അങ്ങനെ യഥാർത്ഥ അവകാശവാദത്തിന്റെയും എതിർവാദത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ ഒരേ ഹർജിയിൽ ഒരു അന്തിമ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ട്രൈബ്യൂണലിനെ പ്രാപ്തമാക്കും.

(10) പ്രതിയുടെ എതിർവാദത്തിന് മറുപടി നൽകുന്നതിന് ഹർജിക്കാരന് നിർദ്ദേശിക്കാവുന്ന കാലയളവിനുള്ളിൽ രേഖാമൂലം ഒരു വാദം ഫയൽ ചെയ്യാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും.

[(10A) ഉപവകുപ്പ് (3) പ്രകാരമുള്ള ഓരോ അപേക്ഷയും, ഉപവകുപ്പ് (5) പ്രകാരമുള്ള പ്രതിയുടെ രേഖാമൂലമുള്ള വാദവും, ഉപവകുപ്പ് (6) പ്രകാരമുള്ള സെറ്റ്-ഓഫ് അവകാശവാദവും, ഉപവകുപ്പ് (8) പ്രകാരമുള്ള പ്രതിയുടെ എതിർവാദവും, ഉപവകുപ്പ് (10) പ്രകാരമുള്ള എതിർവാദത്തിന് മറുപടിയായി ഹർജിക്കാരന്റെ രേഖാമൂലമുള്ള വാദവും, മറ്റേതെങ്കിലും വാദവും, ഹർജിക്കാരനോ പ്രതിയോ സത്യം ചെയ്ത ഒരു സത്യവാങ്മൂലം വഴി പിന്തുണയ്ക്കണം. അതിൽ എല്ലാ വസ്തുതകളും വാദങ്ങളും, വാദിക്കുന്ന രേഖകൾ, ഹർജിയോടോ രേഖാമൂലമുള്ള വാദത്തോടോ സെറ്റ്-ഓഫിനോ എതിർവാദത്തിനോ ഉള്ള മറുപടിയോടോ അനുബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റ് രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളും, കേസ് അനുസരിച്ച്, സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തണം:

ഏതെങ്കിലും കക്ഷി ഹാജരാക്കേണ്ട സാക്ഷിമൊഴികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത്തരം സാക്ഷികളുടെ സത്യവാങ്മൂലങ്ങൾ അപേക്ഷയോടോ രേഖാമൂലമുള്ള വാദത്തോടോ ഉപവകുപ്പ് (10A) പ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്യുന്ന മറുപടികളോടോ ഒപ്പം കക്ഷി ഒരേസമയം ഫയൽ ചെയ്യണം.]

(10B) ഹർജിയിലോ രേഖാമൂലമുള്ള വാദത്തിലോ ഉള്ള ഏതെങ്കിലും വസ്തുതകളോ വാദങ്ങളോ ഉപവകുപ്പ് (10A) പ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള രീതിയിൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നടപടിക്രമങ്ങളിലെ ഒരു കക്ഷിയെ അത്തരം വസ്തുതകളോ വാദങ്ങളോ തെളിവായിട്ടോ അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും കാര്യങ്ങളോ ആയി ആശ്രയിക്കാൻ അനുവദിക്കില്ല.]

[(11) ഒരു പ്രതി രേഖാമൂലമുള്ള വാദത്തിൽ ഒരു എതിർവാദം ഉന്നയിക്കുകയും, അത്തരം വാദത്തിന് മറുപടിയായി ഹർജിക്കാരൻ ആ വാദം എതിർവാദമായിട്ടല്ല, ഒരു സ്വതന്ത്ര നടപടിയിലൂടെയാണ് തീർപ്പാക്കേണ്ടത് എന്ന് വാദിക്കുകയും ചെയ്താൽ, കടം തിരിച്ചുപിടിക്കാനുള്ള ഹർജിക്കാരന്റെ വാദത്തോടൊപ്പം ട്രൈബ്യൂണൽ അത്തരം വിഷയം തീരുമാനിക്കും.]

* * * * *

(13)(A) നടപടികളുടെ ഏതെങ്കിലും ഘട്ടത്തിൽ, 3 [ജപ്തി ചെയ്യേണ്ട വസ്തുവിന്റെ വിശദാംശങ്ങളും അതിന്റെ മതിപ്പ് വിലയും സഹിതം ഹർജിക്കാരൻ സമർപ്പിച്ച ഹർജിയിന്മേൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് രീതിയിൽ തൃപ്തനായ] ട്രൈബ്യൂണലിന്, പ്രതിക്കെതിരെ പാസാക്കിയേക്കാവുന്ന കടം തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഏതെങ്കിലും ഉത്തരവിന്റെ നിർവ്വഹണം തടസ്സപ്പെടുത്താനോ വൈകിപ്പിക്കാനോ പരാജയപ്പെടുത്താനോ ഉദ്ദേശിച്ച്,—

(i) തന്റെ വസ്തുവിന്റെ മുഴുവനായോ ഭാഗമായോ വിനിയോഗിക്കാൻ പോകുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ

(ii) തന്റെ വസ്തുവിന്റെ മുഴുവനായോ ഭാഗമായോ ടൈബ്യൂണലിന്റെ അധികാരപരിധിയുടെ പ്രാദേശിക പരിധിക്കുള്ളിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യാൻ പോകുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ

(iii) ദുരുപയോഗം ചെയ്യുകയോ മൂന്നാം കക്ഷിക്ക് താൽപര്യം സൃഷ്ടിക്കുകയോ ചെയ്ത് വസ്തുവിന് ഏതെങ്കിലും നാശനഷ്ടം വരുത്താനോ അതിന്റെ മൂല്യത്തെ ബാധിക്കാനോ സാധ്യതയുണ്ട് എന്ന് തോന്നിയാൽ, ടൈബ്യൂണലിന് പ്രതിയെ, അത് നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു സമയത്തിനുള്ളിൽ, ഉത്തരവിൽ വ്യക്തമാക്കിയേക്കാവുന്ന അത്രയും തുകയ്ക്ക് ജാമ്യം നൽകാനോ, ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ പ്രസ്തുത വസ്തുവോ അതിന്റെ മൂല്യമോ, അല്ലെങ്കിൽ കടം തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റ് തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ മതിയായ അതിന്റെ ഭാഗമോ ടൈബ്യൂണലിൽ ഹാജരാക്കാനും വെക്കാനും, അല്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് താൻ ജാമ്യം നൽകരുത് എന്ന് കാരണം കാണിക്കാനും നിർദ്ദേശിക്കാം.

(B) എന്തുകൊണ്ട് താൻ ജാമ്യം നൽകരുത് എന്ന് കാരണം കാണിക്കുന്നതിൽ പ്രതി പരാജയപ്പെടുകയോ, ടൈബ്യൂണൽ നിശ്ചയിച്ച സമയത്തിനുള്ളിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട ജാമ്യം നൽകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ, ഹർജിക്കാരൻ അവകാശവാദം ചെയ്യുന്ന വസ്തുക്കളുടെ മുഴുവനായോ ഭാഗമായോ, അയാളുടെ പേരിൽ സുരക്ഷിതമാക്കിയതോ അല്ലെങ്കിൽ കടം തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഏതെങ്കിലും സർട്ടിഫിക്കറ്റ് തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ മതിയായതാണെന്ന് തോന്നുന്ന പ്രതിയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളതോ ആയ വസ്തുവകകൾ അറ്റാച്ച് ചെയ്യാൻ ടൈബ്യൂണലിന് ഉത്തരവിടാം.

* * * * *

(15) ടൈബ്യൂണലിന് ഉത്തരവിൽ 5 [ഉപവകുപ്പ് (13)] പ്രകാരം വ്യക്തമാക്കിയ വസ്തുവിന്റെ മുഴുവനായോ ഭാഗമായോ ഉപാധികളോടെ ജപ്തി ചെയ്യാനും നിർദ്ദേശിക്കാം.

(16) ഉപവകുപ്പ് (13)-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കാതെ ഒരു ജപ്തി ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചാൽ, അത്തരം ജപ്തി അസാധുവാകും.

(17) ഉപവകുപ്പുകൾ (12), (13), (18) എന്നിവ പ്രകാരം ടൈബ്യൂണൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു ഉത്തരവ് അനുസരിക്കാത്തതിനോ അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ച വ്യവസ്ഥകളിൽ ഏതെങ്കിലും ലംഘിച്ചതിനോ, അത്തരം അനുസരണക്കേടോ ലംഘനമോ നടത്തിയ വ്യക്തിയുടെ വസ്തുവകകൾ ജപ്തി ചെയ്യാൻ ടൈബ്യൂണലിന് ഉത്തരവിടാം. കൂടാതെ, ടൈബ്യൂണൽ അയാളെ വിട്ടയക്കാൻ ഉത്തരവിടുന്നതുവരെ മൂന്ന് മാസത്തിൽ കൂടാത്ത ഒരു കാലയളവിലേക്ക് സിവിൽ തടവിൽ തടയാനും ഉത്തരവിടാം.

(18) ടൈബ്യൂണലിന് ന്യായവും സൗകര്യപ്രദവുമെന്ന് തോന്നുന്നിടത്ത്, ടൈബ്യൂണലിന് ഉത്തരവിലൂടെ—

(a) കടം തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകുന്നതിന് മുമ്പോ ശേഷമോ ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിന്റെ ഒരു റിസീവറെ നിയമിക്കാം;

(b) വസ്തുവിന്റെ കൈവശാവകാശത്തിൽ നിന്നോ സംരക്ഷണത്തിൽ നിന്നോ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയെ നീക്കം ചെയ്യാം;

(c) വസ്തുവിന്റെ കൈവശാവകാശം, സംരക്ഷണം അല്ലെങ്കിൽ നടത്തിപ്പ് റിസീവറെ ഏൽപ്പിക്കാം;

(d) കോടതികളിൽ കേസുകൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും വാദിക്കുന്നതിനും, ട്രൈബ്യൂണലിൽ ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിനും വാദിക്കുന്നതിനും, വസ്തുവിന്റെ തിരിച്ചറിവ്, നടത്തിപ്പ്, സംരക്ഷണം, പരിപാലനം, മെച്ചപ്പെടുത്തൽ, അതിന്റെ വാടകയും ലാഭവും ശേഖരിക്കൽ, അത്തരം വാടകയുടെയും ലാഭത്തിന്റെയും ഉപയോഗവും വിനിയോഗവും, ഉടമയ്ക്ക് തന്നെയുള്ള അധികാരങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ട്രൈബ്യൂണലിന് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന അത്തരം അധികാരങ്ങൾ എന്നിവ റിസീവറിന് നൽകാം; കൂടാതെ

(e) പ്രതിയുടെ വസ്തുവകകളുടെ ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കുന്നതിനോ അവ വിൽക്കുന്നതിനോ ഒരു കമ്മീഷണറെ നിയമിക്കാം.

(19) 2013-ലെ കമ്പനി നിയമത്തിൽ (2013-ലെ 18) നിർവചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കമ്പനിക്കെതിരെ ഒരു റിക്കവറി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകുകയും അത്തരം കമ്പനി ലിക്വിഡേഷനിലായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, 2013-ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 326-ാം വകുപ്പിലോ നിലവിൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ നൽകിയിട്ടുള്ള അതേ രീതിയിൽ അത്തരം കമ്പനിയുടെ ഈടുള്ള ആസ്തികളുടെ വിൽപ്പന വരുമാനം വിതരണം ചെയ്യാൻ ട്രൈബ്യൂണലിന് ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ നിർദ്ദേശിക്കാം.]

[(20) ഹർജിക്കാരനും പ്രതിക്കും വാദം കേൾക്കാനുള്ള അവസരം നൽകിയ ശേഷം, എല്ലാ അവകാശവാദങ്ങൾ, സെറ്റ്-ഓഫ് അല്ലെങ്കിൽ എതിർവാദം, എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത്തരം അവകാശവാദങ്ങൾക്കുള്ള പലിശ എന്നിവയുടെ കാര്യത്തിൽ, വാദം കേൾക്കൽ അവസാനിച്ച തീയതി മുതൽ മുപ്പത് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ, ട്രൈബ്യൂണലിന് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന ഇടക്കാല അല്ലെങ്കിൽ അന്തിമ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാം. അതിൽ തുക നൽകേണ്ട

തീയതി മുതൽ തിരിച്ചറിയൽ അല്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥ പണമടയ്ക്കൽ വരെ പലിശ നൽകുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവും ഉൾപ്പെടുത്തേക്കാം.]

[(20A) ഹർജിക്കാരന്റെ അവകാശവാദം കക്ഷികൾ രേഖാമൂലം ഒപ്പുവച്ച ഏതെങ്കിലും നിയമപരമായ കരാർ അല്ലെങ്കിൽ ഒത്തുതീർപ്പ് വഴി പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ടൈബ്യൂണലിന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതി ഹർജിക്കാരന്റെ അവകാശവാദം തിരിച്ചടച്ചുവെങ്കിലോ തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ സമ്മതിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, ടൈബ്യൂണൽ അത്തരം കരാർ, ഒത്തുതീർപ്പ് അല്ലെങ്കിൽ അവകാശവാദത്തിന്റെ തൃപ്തി എന്നിവ രേഖപ്പെടുത്തി ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കും.]

(20AA) ഉപവകുപ്പ് (20) പ്രകാരം അന്തിമ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ, ഏതെങ്കിലും ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ അനുകൂലമായി സുരക്ഷാ താൽപര്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വായ്പയെടുത്തയാളുടെ ആസ്തികൾ ടൈബ്യൂണൽ വ്യക്തമായി വ്യക്തമാക്കുകയും, ഉപവകുപ്പ് (20AB) ൽ നൽകിയിട്ടുള്ളതുപോലെ അത്തരം ആസ്തികളുടെ വിൽപ്പന വരുമാനം വിതരണം ചെയ്യാൻ റിക്കവറി ഓഫീസർമാർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്യും.

(20AB) നിലവിൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിൽ വിപരീതമായി എന്തെങ്കിലും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈടുള്ള ആസ്തികളുടെ വിൽപ്പനയിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം താഴെപ്പറയുന്ന മുൻഗണനാ ക്രമത്തിൽ വിതരണം ചെയ്യണം, അതായത്:–

(i) ഈടുള്ള ആസ്തികളുടെ സംരക്ഷണത്തിനും പരിപാലനത്തിനും വന്ന ചെലവുകൾ, മൂല്യനിർണ്ണയ ചെലവുകൾ, കൈവശം വെക്കുന്നതിനും ലേലം ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള പൊതു അറിയിപ്പ് ചെലവുകൾ, ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്നതിനുള്ള മറ്റ് ചെലവുകൾ എന്നിവ പൂർണ്ണമായി നൽകണം;

(ii) ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ നൽകാനുള്ള കടങ്ങൾ.

വിശദീകരണം.– ഈ ഉപവകുപ്പിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി, 2016–ലെ ഇൻസോൾവൻസി ആൻഡ് ബാങ്ക്റപ്സി കോഡ് (2016–ലെ 31) പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിന് ശേഷം, വായ്പയെടുത്തയാളുടെ ഈടുള്ള ആസ്തികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇൻസോൾവൻസി, ബാങ്ക്റപ്സി നടപടികൾ നിലവിലുള്ള കേസുകളിൽ, ഈടുള്ള ആസ്തികളുടെ വിൽപ്പനയിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം വിതരണം ചെയ്യുന്നത് ആ കോഡിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള മുൻഗണനാ ക്രമത്തിന് വിധേയമായിരിക്കും എന്ന് ഇതിനാൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു.]

[(21) (i) ട്രൈബ്യൂണൽ അതിന്റെ അന്തിമ ഉത്തരവിന്റെയും റിക്കവറി സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെയും പകർപ്പ് ഹർജിക്കാരനും പ്രതിക്കും അയക്കും.

(ii) നിർദ്ദേശിക്കാവുന്ന ഫീസ് അടച്ച് ഹർജിക്കാരനും പ്രതിക്കും ട്രൈബ്യൂണൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ഏതെങ്കിലും ഉത്തരവിന്റെ പകർപ്പ് നേടാം.]

[(22) അധ്യക്ഷനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, ഉപവകുപ്പ് (20) പ്രകാരമുള്ള അന്തിമ ഉത്തരവിനൊപ്പം, സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ വ്യക്തമാക്കിയ കടത്തിന്റെ തുക തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിന് പലിശ സഹിതം കടം തിരിച്ചടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു റിക്കവറി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് തന്റെ ഒപ്പോടെ റിക്കവറി ഓഫീസർക്ക് നൽകും.]

[(22A) ഉപവകുപ്പ് (22) പ്രകാരം അധ്യക്ഷനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നൽകുന്ന ഏതൊരു റിക്കവറി സർട്ടിഫിക്കറ്റും, 2013–ലെ കമ്പനി നിയമത്തിൽ (2013–ലെ 18) രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ഒരു കമ്പനിക്കെതിരെ അല്ലെങ്കിൽ 2008–ലെ ലിമിറ്റഡ് ലയബിലിറ്റി പാർട്ണർഷിപ്പ് നിയമത്തിൽ (2008–ലെ 6) രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ലിമിറ്റഡ് ലയബിലിറ്റി പാർട്ണർഷിപ്പിനെതിരെ പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനും, നിലവിൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരം

ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്കെതിരെ അല്ലെങ്കിൽ പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനത്തിനെതിരെ ഇൻസോൾവൻസി നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനും, കേസ് അനുസരിച്ച്, കോടതിയുടെ ഡിക്രി അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവായി കണക്കാക്കും.]

(23) ഒരു റിക്കവറി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകിയ ട്രൈബ്യൂണലിന്, വസ്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് രണ്ടോ അതിലധികമോ ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെ പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിക്കുള്ളിലാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, വസ്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മറ്റ് ട്രൈബ്യൂണലുകളിലേക്ക് നിർവ്വഹണത്തിനായി റിക്കവറി സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെ പകർപ്പുകൾ അയക്കാം:

റിക്കവറി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നിർവ്വഹണത്തിനായി അയച്ച ട്രൈബ്യൂണലിന്, റിക്കവറി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് പാലിക്കാൻ അധികാരപരിധിയില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, അത് നൽകിയ ട്രൈബ്യൂണലിലേക്ക് അത് തിരികെ നൽകണം.

(24) ഉപവകുപ്പ് (1) അല്ലെങ്കിൽ ഉപവകുപ്പ് (2) പ്രകാരം ട്രൈബ്യൂണലിൽ സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ അത് കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ പരിഗണിക്കണം, [രണ്ട് വാദങ്ങളിൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കാൻ അത് എല്ലാ ശ്രമവും നടത്തണം, കൂടാതെ] ഹർജി ലഭിച്ച തീയതി മുതൽ 180 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അപേക്ഷ അന്തിമമായി തീർപ്പാക്കണം.

(25) ട്രൈബ്യൂണലിന് അതിന്റെ ഉത്തരവുകൾ നടപ്പാക്കുന്നതിനോ അതിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് തടയുന്നതിനോ നീതിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുന്നതിനോ ആവശ്യമായതോ ഉചിതമായതോ ആയ ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യാം.]"

37. വകുപ്പ് 31, കോടതികളിൽ നിലവിലുള്ള കേസുകൾ ട്രൈബ്യൂണൽ സ്ഥാപിതമായ തീയതിയിൽ ഡിആർടിയിലേക്ക് മാറ്റുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു:

"31. നിലവിലുള്ള കേസുകൾ മാറ്റൽ.— (1) ഈ നിയമപ്രകാരം ഒരു ട്രൈബ്യൂണൽ സ്ഥാപിക്കുന്ന തീയതിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് ഏതെങ്കിലും കോടതിയിൽ നിലവിലുള്ള ഓരോ കേസും മറ്റ് നടപടിക്രമവും, അതിന്റെ കാരണമായ സംഭവം അത്തരം സ്ഥാപനത്തിന് ശേഷം സംഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അത്തരം ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ അധികാരപരിധിക്കുള്ളിൽ വരുമായിരുന്ന ഒരു കേസോ നടപടിക്രമമോ ആണെങ്കിൽ, ആ തീയതിയിൽ അത്തരം ട്രൈബ്യൂണലിലേക്ക് മാറ്റപ്പെടും:

ഈ ഉപവകുപ്പിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒന്നും ഏതെങ്കിലും കോടതിയിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും അപ്പീലിന് ബാധകമല്ല:

[2012-ലെ സെക്യൂരിറ്റി ഇൻട്രസ്റ്റ് ആൻഡ് റിക്കവറി ഓഫ് ഡെറ്റ്സ് ലോസ് (അമെൻഡ്മെന്റ്) ആക്റ്റ് (2013-ലെ 1) പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പ് 2002-ലെ മൾട്ടി-സ്റ്റേറ്റ് കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റീസ് ആക്റ്റ് (2002-ലെ 39) പ്രകാരം ഏതെങ്കിലും മൾട്ടി-സ്റ്റേറ്റ് കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ബാങ്കിന് കിട്ടാനുള്ള കടങ്ങൾ തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും റിക്കവറി നടപടിക്രമങ്ങൾ തുടരും, ഈ വകുപ്പിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒന്നും അത്തരം നടപടിക്രമങ്ങൾക്ക് ബാധകമല്ല.]

(2) ഏതെങ്കിലും കോടതിയിൽ നിന്ന് ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം ഏതെങ്കിലും കേസോ മറ്റ് നടപടിക്രമമോ ഒരു ട്രൈബ്യൂണലിലേക്ക് മാറ്റപ്പെട്ടാൽ,—

(a) അത്തരം മാറ്റം നടന്നാലുടൻ കോടതി അത്തരം കേസിന്റെയോ മറ്റ് നടപടിക്രമത്തിന്റെയോ രേഖകൾ ട്രൈബ്യൂണലിന് കൈമാറും; കൂടാതെ

**(b) ട്രൈബ്യൂണലിന് അത്തരം രേഖകൾ ലഭിച്ചാലുടൻ, അത്തരം കേസോ മറ്റ് നടപടിക്രമമോ, മാറ്റത്തിന് മുമ്പ് എത്തിയ ഘട്ടം മുതലോ അല്ലെങ്കിൽ ട്രൈബ്യൂണലിന് ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന ഏതെങ്കിലും മുൻ ഘട്ടം മുതലോ, വകുപ്പ് 19 പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച ഒരു അപേക്ഷയുടെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ, കഴിയുന്നത്ര അതേ രീതിയിൽ പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ് 2 *."

<u>കോടതിയുടെ മുന്നിലുള്ള റഫറൻസ്</u>

38. ആർഡിബി നിയമത്തിലെയും നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെയും പരസ്പര ബന്ധം ഇന്ത്യൻ ബാങ്ക് കേസിൽ (മേൽപറഞ്ഞത്) മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വശം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഖണ്ഡികകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു:

"15. കടം തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ ഒരു ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ നൽകുന്ന ഹർജികളുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി തടയപ്പെടുന്നുള്ളൂ എന്ന് ഡെറ്റ്സ് റിക്കവറി ആക്ടിലെ 17, 18 വകുപ്പുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഒരു വായ്പയെടുത്തയാളോ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയോ ഏതെങ്കിലും ആശ്വാസത്തിനായി ഒരു ബാങ്കിനെതിരെ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു കേസിലും സിവിൽ കോടതികളുടെ അധികാരപരിധി തടയപ്പെടുന്നില്ല. വായ്പയെടുത്തയാൾ ഫയൽ ചെയ്ത സി.എസ്. നമ്പർ 7/1995 കേസ് ഫയൽ ചെയ്തപ്പോൾ കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതിക്ക് അത് പരിഗണിക്കാനും തീർപ്പാക്കാനും അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഇപ്പോഴും ആ കേസ് പരിഗണിക്കാനും തീർപ്പാക്കാനും അധികാരമുണ്ടെന്നും തർക്കമില്ല. കടം തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ ഒരു ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ നൽകുന്ന കേസുകളും നടപടിക്രമങ്ങളും ഒഴികെ, കേസുകളും നടപടിക്രമങ്ങളും മാറ്റുന്നതിന് നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥയില്ല. ഡെറ്റ്സ് റിക്കവറി ആക്ട് പ്രകാരം ഒരു ട്രൈബ്യൂണൽ സ്ഥാപിക്കുന്ന

തീയതിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് ഏതെങ്കിലും കോടതിയിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ബാങ്കുകൾക്കും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും കിട്ടാനുള്ള കടങ്ങൾ തിരിച്ചുപിടിക്കാനുള്ള കേസുകളും നടപടിക്രമങ്ങളും മാത്രമേ ട്രൈബ്യൂണലിലേക്ക് മാറ്റപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ എന്ന് 31–ാം വകുപ്പിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈ കേസിൽ, കമ്പനി ബാങ്കിനെതിരെ സി.എസ്. നമ്പർ 7/1995 ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിന് വളരെക്കാലം മുമ്പാണ് കൽക്കട്ടയിലെ ഡെറ്റ് റിക്കവറി ട്രൈബ്യൂണൽ സ്ഥാപിതമായത് എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. ട്രൈബ്യൂണൽ സ്ഥാപിതമായതിന് വളരെക്കാലത്തിന് ശേഷം ഫയൽ ചെയ്തതും, കടം തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ ഒരു ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ ആരംഭിച്ച ഒരു കേസോ നടപടിക്രമമോ അല്ലാത്തതിനാൽ, 31–ാം വകുപ്പ് ഇതിന് ബാധകമല്ല.

16. 19–ാം വകുപ്പിലെ ഉപവകുപ്പുകൾ (6) മുതൽ (11) വരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവ വെറും നടപ്പാക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ മാത്രമാണ്. ഡെറ്റ്സ് റിക്കവറി ആക്ട്, അതിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ, ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ നൽകുന്ന അപേക്ഷയിലെ പ്രതിക്ക് ഏതെങ്കിലും സെറ്റ് ഓഫ് അവകാശവാദം ചെയ്യാനോ ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ എതിരെ ഏതെങ്കിലും എതിർവാദം ഉന്നയിക്കാനോ അനുവദിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. ഈ കാരണത്താലും മറ്റ് കാരണങ്ങളാലും, ആ നിയമം ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണെന്ന് വിധിച്ചു (ഡൽഹി ഹൈക്കോർട്ട് ബാർ അസോസിയേഷൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ AIR 1995 ഡൽഹി 323 കാണുക). ഈ വിധിന്യായത്തിനെതിരായ അപ്പീൽ ഈ കോടതിയിൽ നിലനിൽക്കെ, ബാങ്കുകൾ/ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ ട്രൈബ്യൂണലിൽ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഹർജികളിൽ പ്രതികൾക്ക് സെറ്റ് ഓഫ്, എതിർവാദങ്ങൾ എന്നിവ നൽകി ആ കുറവ് പരിഹരിക്കാൻ 2000–ലെ ആക്റ്റ് 1 വഴി നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്തു. ഭേദഗതി ചെയ്ത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. ഡൽഹി

ഹൈക്കോർട്ട് ബാർ അസോസിയേഷൻ [2002 (4) SCC 275] കേസിൽ ഈ കോടതി ശരിവച്ചു. ഭേദഗതി ചെയ്ത നിയമത്തിലെ 19–ാം വകുപ്പിലെ ഉപവകുപ്പുകൾ (6) മുതൽ (11) വരെയുള്ളതിന്റെ ഫലം, ഒരു ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ ആരംഭിച്ച ഒരു കേസിലോ നടപടിക്രമത്തിലോ ഉള്ള ഏതൊരു പ്രതിക്കും: (a) ഒരു ബാങ്കിൽ/ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്ന് തനിക്ക് നിയമപരമായി തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഏതെങ്കിലും നിശ്ചിത തുക ബാങ്കിന്റെ/ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനെതിരെ സെറ്റ് ഓഫ് അവകാശവാദം ചെയ്യാം; കൂടാതെ (b) ഒരു ബാങ്കിന്റെ/ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അവകാശവാദത്തിനെതിരെ ഒരു എതിർവാദമായി, അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പോ ശേഷമോ എന്നാൽ പ്രതി തന്റെ വാദം സമർപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പോ വാദം സമർപ്പിക്കാനുള്ള സമയം അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പോ ബാങ്കിനെതിരെ/ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനെതിരെ പ്രതിക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന ഏതെങ്കിലും കാരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഏതെങ്കിലും അവകാശമോ അവകാശവാദമോ ഉന്നയിക്കാം, അത്തരം ഒരു എതിർവാദം നഷ്ടപരിഹാരത്തിനുള്ള അവകാശവാദത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലുള്ളതാണോ അല്ലയോ എന്നത് പ്രശ്നമല്ല. ശ്രദ്ധേയമായ കാര്യം, 17, 18 വകുപ്പുകൾ ഭേദഗതി ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നതാണ്. ഭേദഗതിക്ക് ശേഷവും, വായ്പയെടുത്തവരോ മറ്റുള്ളവരോ ബാങ്കുകൾക്കെതിരെ/ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കെതിരെ ആരംഭിക്കുന്ന സ്വതന്ത്ര കേസുകളോ നടപടിക്രമങ്ങളോ വിചാരണ ചെയ്യാൻ ട്രൈബ്യൂണലിന് അധികാരപരിധി നൽകിയിട്ടില്ല, അത്തരം കേസുകളിലോ നടപടിക്രമങ്ങളിലോ സിവിൽ കോടതികളുടെ അധികാരപരിധി തടഞ്ഞിട്ടുമില്ല. വരുത്തിയ ഏക മാറ്റം, ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളോ അവർക്ക് കിട്ടാനുള്ള തുക തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ ഇതിനകം ഫയൽ ചെയ്ത ഹർജികളിൽ 19–ാം വകുപ്പിലെ ഉപവകുപ്പുകൾ (6) മുതൽ (8) വരെ നൽകിയിട്ടുള്ളതുപോലെ പ്രതികൾക്ക് സെറ്റ്

ഓഫ് അവകാശവാദം ചെയ്യാനോ എതിർവാദം ഉന്നയിക്കാനോ അനുവദിക്കുക എന്നതാണ്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ബാങ്കിന്റെ/ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിന്റെ നിലവിലുള്ള ഹർജിയിലെ ഒരു പ്രതിയുടെ ക്രോസ്-ആക്ഷനാണ് നൽകിയിട്ടുള്ളതും അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതും, ബാങ്കിന്റെ/ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഹർജിയിലെ അവകാശവാദവും പ്രതിയുടെ എതിർവാദമോ സെറ്റ് ഓഫ് അവകാശവാദമോ ഒരു ഏകീകൃത നടപടിക്രമമായി ഒരു പൊതു ഉത്തരവിലൂടെ തീർപ്പാക്കുക എന്നതാണ് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

17. ടൈബ്യൂണലിലെ ബാങ്കിന്റെ ഹർജിയിൽ ഒരു എതിർവാദം ഉന്നയിക്കുന്നത് ഏക പോംവഴിയല്ല, മറിച്ച് വായ്പയെടുത്തയാൾക്ക്/പ്രതിക്ക് ലഭ്യമായ ഒരു ഓപ്ഷനാണ്. ബാങ്കിനെതിരായ തന്റെ അവകാശവാദത്തിനെക്കുറിച്ച് ഒരു സിവിൽ കോടതിയിലോ മറ്റ് ഉചിതമായ ഫോറത്തിലോ ഒരു പ്രത്യേക കേസോ നടപടിക്രമമോ ഫയൽ ചെയ്യാനും അത് പിന്തുടരാനും അയാൾക്ക് കഴിയും. എതിർവാദം ഉന്നയിച്ച ബാങ്കിന് പോലും, അതിന്റെ ഹർജി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ പ്രതിയുടെ എതിർവാദം ഒഴിവാക്കാൻ ടൈബ്യൂണലിന് അപേക്ഷിക്കാൻ ഓപ്ഷനുണ്ട്. ബാങ്ക് അത്തരമൊരു ഹർജി നൽകുമ്പോൾ, ടൈബ്യൂണലിന് എതിർവാദം ഒഴിവാക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ബാങ്കിന്റെ അപേക്ഷയും എതിർവാദവും ഒരുമിച്ച് പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യാം; അല്ലെങ്കിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെ എതിർവാദം ഒഴിവാക്കുകയും ബാങ്കിന്റെ അപേക്ഷ മാത്രം പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യാം, ഈ സാഹചര്യത്തിൽ എതിർവാദം ഒരു ബാങ്കിനെതിരെ/ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനെതിരെ ഒരു സ്വതന്ത്ര അവകാശവാദമായി മാറും. ടൈബ്യൂണലിന് ഒരു ബാങ്കിനെതിരെ/ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനെതിരെ ഏതെങ്കിലും സ്വതന്ത്ര അവകാശവാദം വിചാരണ ചെയ്യാൻ അധികാരപരിധിയില്ലാത്തതിനാൽ, പ്രതിക്ക് അത്തരം ഒഴിവാക്കിയ എതിർവാദത്തെക്കുറിച്ച് സിവിൽ കോടതിയെ സമീപിക്കേണ്ടിവരും.

ബാങ്കിനെതിരെ ഒരു സ്വതന്ത്ര അവകാശവാദം ഉള്ള ഒരു ഹർജിയിലെ പ്രതിയെ, ഒരു എതിർവാദത്തിലൂടെ മാത്രം ബാങ്കിനെതിരെ അവകാശവാദം ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിക്കാൻ കഴിയില്ല. അധികാരപരിധിയുള്ള ഒരു കോടതിയിലെ സ്വതന്ത്ര കേസ് വഴിയുള്ള അവന്റെ അവകാശവാദം, അവന്റെ ഇഷ്ടമില്ലാതെ ഒരു ടൈബ്യൂണലിലേക്ക് മാറ്റാനും കഴിയില്ല.

18. ഈ കേസിൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി തന്റെ കേസ് ടൈബ്യൂണലിലേക്ക് മാറ്റാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ബാങ്കിനെതിരെ നഷ്ടപരിഹാരം ആവശ്യപ്പെട്ട് ഹൈക്കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്ത കേസ് ഒരു സ്വതന്ത്ര കേസ് ആയതിനാലും, ബാങ്ക് ഫയൽ ചെയ്ത ഹർജിയിലെ ഒരു എതിർവാദം അല്ലാത്തതിനാലും, പ്രസ്തുത കേസ് ടൈബ്യൂണലിലേക്ക് മാറ്റാനുള്ള ബാങ്കിന്റെ ഹർജി തെറ്റായതും നിലനിൽക്കാത്തതുമായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാണ്. കമ്പനി ബാങ്കിനെതിരെ നഷ്ടപരിഹാരത്തിന് കേസ് ഫയൽ ചെയ്തത്, ബാങ്ക് കമ്പനിക്കെതിരെ ടൈബ്യൂണലിൽ അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിന് വളരെക്കാലം മുമ്പാണ്. അതിനാൽ, ആ കേസിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് ഇപ്പോഴും അധികാരപരിധിയുണ്ട്, ഡെറ്റ്സ് റിക്കവറി ആക്ടിലെ 18–ാം വകുപ്പോ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥയോ പ്രകാരം അതിന്റെ അധികാരപരിധി ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ല അല്ലെങ്കിൽ തടഞ്ഞിട്ടില്ല."

39. വ്യവസ്ഥകൾ വ്യക്തമായി വായിച്ചപ്പോൾ, ആർഡിബി നിയമത്തിലെ 17–ാം വകുപ്പ് ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഹർജികളുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി തടയുന്നുള്ളൂ എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തി. ഈ വ്യവസ്ഥ വായ്പയെടുത്തയാൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു കേസ് വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിൽ സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി തടഞ്ഞില്ല. കടം തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ നടത്തുന്ന നിലവിലുള്ള കേസ് നടപടിക്രമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട

31–ാം വകുപ്പ് ഒഴികെ, കേസുകളും നടപടിക്രമങ്ങളും മാറ്റുന്നതിന് നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥകളൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു.

40. ആർഡിബി നിയമത്തിലെ 17, 18 വകുപ്പുകളുടെ സുപ്രധാന വശം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. ഡിആർടി സ്ഥാപിച്ചതിന് ശേഷവും, വായ്പയെടുത്തയാളോ മറ്റുള്ളവരോ ബാങ്കുകൾക്കെതിരെ/ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കെതിരെ ആരംഭിക്കുന്ന സ്വതന്ത്ര കേസുകളോ നടപടിക്രമങ്ങളോ വിചാരണ ചെയ്യാൻ അതിന് അധികാരപരിധി നൽകിയിട്ടില്ല എന്നതാണ് അത്. നിലവിലുള്ള ഹർജിയിലെ ഒരു പ്രതിയുടെ എതിർവാദത്തിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള ഒരു ക്രോസ്–ആക്ഷൻ മാത്രമേ ഏകീകൃത നടപടിക്രമം സുഗമമാക്കുന്നതിന് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഈ വിഷയത്തിൽ പരിഗണിച്ച ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വശം മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച 17–ാം ഖണ്ഡികയിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു – ഡിആർടിയിലെ ബാങ്കിന്റെ ഹർജിയിലെ ഒരു എതിർവാദം ഏക പോംവഴിയല്ല, മറിച്ച് പ്രതിയായ വായ്പയെടുത്തയാൾക്ക് ലഭ്യമായ ഒരു ഓപ്ഷനാണ് അത്. വായ്പയെടുത്തയാളെ ഒരു സിവിൽ കോടതിയിലോ മറ്റ് ഉചിതമായ ഫോറത്തിലോ ഒരു പ്രത്യേക കേസോ നടപടിക്രമമോ ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് തടഞ്ഞിരുന്നില്ല. അത് മാത്രമല്ല, ആരുടെ ഹർജിയിലാണോ ഒരു എതിർവാദം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടത്, ആ ബാങ്കിന് പോലും, അതിന്റെ ഹർജി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ പ്രതിയുടെ എതിർവാദം ഒഴിവാക്കാൻ ഡിആർടിക്ക് അപേക്ഷിക്കാൻ ഓപ്ഷനുണ്ട്. ബാങ്കിന് അനുകൂലമായി ഡിആർടി കണ്ടെത്തുകയാണെങ്കിൽ, അത്തരം ഒഴിവാക്കിയ എതിർവാദത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിക്ക് സിവിൽ കോടതിയെ സമീപിക്കേണ്ടിവരും, കാരണം ബാങ്കിനെതിരെ/ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനെതിരെ ഒരു സ്വതന്ത്ര അവകാശവാദം വിചാരണ ചെയ്യാൻ ഡിആർടിക്ക് അധികാരപരിധിയില്ല.

41. അതിനാൽ, ഇന്ത്യൻ ബാങ്ക് (മേൽപറഞ്ഞത്) കേസിൽ പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായം, ചില മുൻ വിധിന്യായങ്ങൾക്കും പിന്നീടുള്ള വിധിന്യായങ്ങൾക്കും അനുസ്യൂതമായി ശരിയായ നിയമപരമായ നിലപാടാണോ എന്ന ചോദ്യം ഉയരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു പ്രതിയുടെ സ്വതന്ത്ര കേസ് ഒരു എതിർവാദമായി കണക്കാക്കുകയും ഡിആർടിയിലേക്ക് മാറ്റുകയും ചെയ്ത അഭിജിത് ടീ കമ്പനി പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് (മേൽപറഞ്ഞത്) കേസിന്റെ മുൻവിധി ഇന്ത്യൻ ബാങ്ക് കേസിൽ (മേൽപറഞ്ഞത്) പരിഗണിക്കുകയും വേർതിരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചേക്കാം. രണ്ടും ഈ കോടതിയിലെ കോ-ഓർഡിനേറ്റ് ബെഞ്ചുകളുടെ വിധിന്യായങ്ങളായിരുന്നിട്ടും, രണ്ട് കേസുകളുടെയും വിഷയം അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ഇരു കക്ഷികളും അത്തരം മാറ്റത്തിന് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ മാറ്റം സാധ്യമാകൂ എന്ന് ഇന്ത്യൻ ബാങ്ക് കേസിൽ (മേൽപറഞ്ഞത്) അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

42. രഞ്ജൻ കെമിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡും മറ്റൊരാളും (മേൽപറഞ്ഞത്) എന്ന തുടർന്നുള്ള വിധിന്യായത്തിൽ, ഇരു കക്ഷികളുടെയും സമ്മതമില്ലാതെ സിവിൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ ഡിആർടിയിലേക്ക് മാറ്റാൻ കഴിയുമെന്നും, ഒരു സ്വതന്ത്ര കേസിലെ അവകാശവാദം സെറ്റ്-ഓഫിനുള്ള അവകാശവാദം അല്ലെങ്കിൽ ഒരു എതിർവാദമായി കണക്കാക്കാമെന്നും കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച് സ്വീകരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച കാഴ്ചപ്പാടിനെ ആശ്രയിച്ച് ഈ ചാഞ്ചാട്ടം തുടർന്നു. അതിനുശേഷം നാഹർ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ എന്റർപ്രൈസസ് ലിമിറ്റഡ് (മേൽപറഞ്ഞത്) കേസിൽ, രഞ്ജൻ കെമിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡും മറ്റൊരാളും (മേൽപറഞ്ഞത്) കേസിൽ ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചതുപോലെ, ഇന്ത്യൻ ബാങ്ക് കേസിൽ (മേൽപറഞ്ഞത്) എടുത്ത കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കാൻ കാരണമില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തി, അങ്ങനെയാണ് റഫറൻസ് ഉണ്ടായത്.

കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാട്:

43. നിയമത്തിലെ 9–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരത്തിന്മേൽ വ്യക്തമായോ സൂചനകളാലോ ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ലെന്ന് കോടതി ആദ്യം തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കണം. ധുലാഭായ് ***v.*** മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം[11] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഒരു ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് ഇത് ആവർത്തിച്ചു. അതിനാൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ നിർദ്ദേശത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് മുകളിൽ പറഞ്ഞ കക്ഷികളുടെ എതിർവാദങ്ങൾ കോടതി വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടത്. ദ്വാരക പ്രസാദ് അഗർവാൾ *(*മരിച്ചയാൾ*)* അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമപരമായ അവകാശികളും മറ്റുള്ളവരും ***v.*** രമേഷ് ചന്ദർ അഗർവാൾ മറ്റുള്ളവരും[12] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയിലെ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് കോടതിയുടെ ചിന്താഗതിയെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. സിവിൽ സ്വഭാവമുള്ള എല്ലാ തർക്കങ്ങളും നിർണ്ണയിക്കാൻ സിവിൽ കോടതിക്ക് നിയമത്തിലെ 9–ാം വകുപ്പ് അധികാരം നൽകുന്നു, അത് നിയമപ്രകാരം വ്യക്തമായോ ആവശ്യമായ സൂചനകളാലോ തടഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അത്തരം ഒരു തടസ്സം എളുപ്പത്തിൽ അനുമാനിക്കാൻ പാടില്ല. സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി തടയാൻ ശ്രമിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥ കർശനമായി വ്യാഖ്യാനിക്കണം, കോടതി സാധാരണയായി സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനത്തിന് അനുകൂലമായി ചായ്വ് കാണിക്കും.

44. ഇനി, ആർഡിബി നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും അതിന്റെ പദ്ധതിയും വ്യവസ്ഥകളും വായിച്ചാൽ, ബാങ്കുകളുടെയും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും അവകാശവാദങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു സംക്ഷിപ്ത പരിഹാരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്

11 1968 SCR (3) 660.
12 (2003) 6 SCC 220.

എന്ന് വ്യക്തമാണ്, അതിനാൽ സിവിൽ നടപടി നിയമത്തിലെ വിശദമായ നടപടിക്രമം കാരണം അവയുടെ തിരിച്ചുപിടിക്കൽ തടസ്സപ്പെടരുത്. ആർഡിബി നിയമത്തിലെ 19-ാം വകുപ്പിലെ ഉപവകുപ്പുകൾ (6), (8) എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിക്ക് അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കാനും ഒരു എതിർവാദം ഫയൽ ചെയ്യാനും അവകാശമുണ്ട്. ഡിആർടിയിലേക്ക് മാറ്റേണ്ട നിലവിലുള്ള നടപടിക്രമങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, ആർഡിബി നിയമത്തിലെ 31-ാം വകുപ്പ് ബാങ്കിന്റെ അവകാശവാദം മാത്രം മാറ്റുന്ന പ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്തു, എതിർവാദം മാറ്റാതെയാണെങ്കിലും. അതിനാൽ, കടം വാങ്ങിയയാൾക്ക് ഒരു എതിർവാദം സ്ഥാപിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ, അത് ഡിആർടിയിൽ ഫയൽ ചെയ്യാം, കേസിനൊപ്പം വിചാരണ ചെയ്യും. എന്നിരുന്നാലും, ബാങ്കിന് ആ എതിർവാദം സിവിൽ കോടതിയിലെ നടപടിക്രമത്തിലേക്ക് മാറ്റാൻ ആർഡിബി നിയമത്തിലെ 19(11) പ്രകാരം അപേക്ഷിക്കാം എന്ന ഒരു സൂചന ഇതിന് വിധേയമാണ്, എന്നിരുന്നാലും അത്തരം നിർണ്ണയം കടം തിരിച്ചുപിടിക്കാനുള്ള അവകാശവാദം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനൊപ്പം നടക്കണം.

45. അതിനാൽ, ബാങ്കിന്റെ അവകാശവാദത്തിലെ ഒരു പ്രതിയുടെ സിവിൽ കേസ് എന്ന പരിഹാരം ആർഡിബി നിയമത്തിൽ ഇല്ലാതാക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയുമില്ലെന്ന് കോടതി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു, എന്നാൽ അത് ആ പ്രതിയുടെ ഇഷ്ടമാണ്. അത്തരമൊരു പ്രതിക്ക് ഒരു എതിർവാദം ഫയൽ ചെയ്യാം, അല്ലെങ്കിൽ നിയമത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള കൂടുതൽ ശ്രമകരമായ നടപടിക്രമം ഉപയോഗിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാം, അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളോടെയുള്ള ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പാണത്.

46. 2000-ലെ ആക്റ്റ് 1, 2004-ലെ ആക്റ്റ് 30, 2013-ലെ ആക്റ്റ് 1, 2016-ലെ ആക്റ്റ് 44 എന്നിവയിലെ ഭേദഗതികൾ ഉൾപ്പെടെ ആർഡിബി നിയമം കാലാകാലങ്ങളിൽ ഭേദഗതി ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്ന് കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചേക്കാം.

എതിർവാദവും സെറ്റ്-ഓഫും സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകളുടെ ലഭ്യത ഇല്ലാത്തതായിരുന്ന തുടക്കത്തിൽ പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിച്ച വൈകല്യം. അത്തരം ഒരു സാഹചര്യം മറികടക്കുന്നതിനാണ് നിയമനിർമ്മാണസഭ തന്നെ 2000-ലെ ആക്റ്റ് 1 വഴി ഭേദഗതി വരുത്തിയത്. അത്തരം നടപടിക്രമങ്ങളിൽ ഒരു പ്രതി ഫയൽ ചെയ്യുന്ന അവകാശവാദത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി ഒഴിവാക്കുന്നതിന് നിയമനിർമ്മാണസഭ ഒരു ഘട്ടത്തിലും കൂടുതൽ ഭേദഗതി വരുത്തിയിട്ടില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ ഡിആർടിയുടെ അധികാരം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഏതെങ്കിലും ഭേദഗതി കൊണ്ടുവരുന്നത് നിയമനിർമ്മാണസഭ അതിന്റെ വിവേചനാധികാരത്തിൽ ഉചിതമായി കണക്കാക്കിയിട്ടില്ല.

47. ഡിആർടി ഒരു ട്രൈബ്യൂണലും നിയമത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയുമാണ്, സിവിൽ കോടതികൾക്കുള്ള 151-ാം വകുപ്പ് പോലുള്ള അന്തർലീനമായ അധികാരമൊന്നും അതിനില്ല എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ട ടാൻസ്കോർ (മേൽപറഞ്ഞത്) കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം കോടതി പരാമർശിക്കാം.

48. ഡിആർടി നിർണ്ണയിച്ച കടം തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന ആർഡിബി നിയമത്തിലെ അദ്ധ്യായം 5 ലേക്ക് കോടതി ഇപ്പോൾ ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്നു. ആർഡിബി നിയമത്തിലെ 25-ാം വകുപ്പ് കടം തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള രീതി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു, അത് 19-ാം വകുപ്പിലെ ഉപവകുപ്പ് (7) പ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റ് പ്രകാരം അതിൽ വ്യക്തമാക്കിയ ഏതെങ്കിലും രീതിയിലൂടെയാണ് നടക്കുന്നത്. കേസ് നടപടിക്രമങ്ങളിൽ പ്രതിക്ക് അവകാശവാദം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന നിവൃത്തികളുടെ വ്യാപ്തി, അവകാശവാദത്തിന്റെ തുകയുടെ വെറും

ക്രമീകരണങ്ങൾക്കപ്പുറം പോകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്, അതിന് ഡിആർടിക്ക് യാതൊരു അധികാരവും ഉണ്ടായിരിക്കില്ല.

49. ഇനി, ഒരു പ്രതി സ്ഥാപിച്ച ഒരു സ്വതന്ത്ര നടപടി ഡിആർടിയിലെ റിക്കവറി നടപടിക്രമത്തോടൊപ്പം വിചാരണ ചെയ്യാൻ സിവിൽ കോടതിക്ക് അധികാരമുണ്ടോ എന്ന വിഷയത്തിലേക്ക് തിരിയുന്നു. ഒരു കേസ് ഡിആർടിയിലേക്ക് മാറ്റാൻ പ്രത്യേക അധികാരമില്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സിവിൽ നടപടി നിയമത്തിലെ ഓർഡർ VII ചട്ടം 10 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം അതിൽ വ്യക്തമാക്കിയ കാരണങ്ങളാൽ മാത്രമേ ഒരു അന്യായം തിരിച്ചയക്കാൻ കഴിയൂ. അത്തരം കാരണങ്ങളുടെ അഭാവത്തിൽ, ഓർഡർ VII ചട്ടം 10 ലെ കാരണങ്ങൾ തൃപ്തികരമല്ലാത്തപ്പോൾ അന്യായം തിരിച്ചയക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായ മാറ്റം നേടാൻ സിവിൽ നടപടി നിയമത്തിലെ 151–ാം വകുപ്പ് ഒരു ശേഷിക്കുന്ന അധികാരം എന്ന നിലയിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. നിയമപരമായ അധികാരം ഇല്ലാത്തത് സിവിൽ കോടതിക്ക് സൂചനകളിലൂടെ ഒരു അധികാരം നൽകില്ല. ഡിആർടി ഒരു നിയമത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാണെന്നും അത്തരം ഒരു സാഹചര്യം ആ നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും ഉള്ളതിനാൽ, സിവിൽ നടപടി നിയമത്തിലെ 151–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു കേസ് ഡിആർടിയിലേക്ക് മാറ്റാൻ അത്തരം ഒരു അധികാരം വായിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന് കോടതി വിശ്വസിക്കുന്നു.

50. ഒരു പ്രധാന വശം കൂടി കോടതി ശ്രദ്ധിക്കണം, ഒരു പ്രതി ഒരു എതിർവാദം ഫയൽ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഡിആർടിയുടെ അധികാരപരിധി ഉപയോഗിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ പോലും, ആ അവകാശവാദം സിവിൽ കോടതിയിലേക്ക് മാറ്റാൻ ബാങ്കിന് അവകാശമുണ്ട്, അന്തിമ വിധി നിർണ്ണയ ഘട്ടത്തിലാണെങ്കിലും അത് ചെയ്യാൻ ഡിആർടിക്ക് അധികാരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഡിആർടിയിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള പരിഹാരത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്ത സ്വഭാവം കണക്കിലെടുത്താണ്

ഇത്. അതിനാൽ, ഡിആർടി ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ പരിധിക്കപ്പുറത്തുള്ള ചില അന്വേഷണങ്ങൾ വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരു സിവിൽ കോടതി പരിഹാരം ഉചിതമായി കണക്കാക്കാം.

51. ഇനി ഒരു കേസ് മാറ്റാൻ സമ്മതം ആവശ്യമുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിലേക്ക് വരുന്നു. സിവിൽ കോടതിക്ക് മാറ്റാൻ അധികാരമില്ലെന്ന് കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ, സമ്മതമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നത് സിവിൽ കോടതിക്ക് അത്തരം അധികാരം നൽകുന്ന ഒന്നല്ലെന്ന് കോടതി വിശ്വസിക്കുന്നു. കേസ് ഫയൽ ചെയ്ത പ്രതിയുടെ മുന്നിലുള്ള ഓപ്ഷൻ വ്യക്തമാണ് – ഒന്നുകിൽ അയാൾക്ക് ഡിആർടിയിൽ ഒരു എതിർവാദം ഫയൽ ചെയ്യാം അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേക സിവിൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ ആരംഭിക്കാം.

52. എന്നിരുന്നാലും, ഡിആർടി ഉപയോഗിക്കുന്ന അധികാരങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും അതിന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ ലക്ഷ്യവും മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് കോടതിക്ക് ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാനുണ്ട്. അഭിജിത് ടീ കമ്പനി, രഞ്ജൻ കെമിക്കൽസ് (മേൽപറഞ്ഞത്) എന്നിവയിലെ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ, സമ്മതത്തോടെയോ അല്ലാതെയോ സിവിൽ കോടതിക്ക് മാറ്റാനുള്ള അധികാരം നൽകാൻ ശ്രമിച്ചത്, ഒരു പ്രതി ഡിആർടിയിലെ നടപടിക്രമങ്ങൾ വൈകിപ്പിക്കാൻ സിവിൽ കോടതിയിൽ ഒരു കേസ് ആരംഭിച്ചേക്കാം എന്ന ആശങ്കയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരുന്നു.

53. ഒരു പ്രതി അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഒരു പ്രത്യേക കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ആർഡിബി നിയമപ്രകാരം വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ള നടപടിക്രമം ഒരു തരത്തിലും തടസ്സപ്പെടാൻ കോടതി ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഡിആർടിയിലെ ഒരു അവകാശവാദ ഹർജി ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ മുന്നോട്ട് പോകണം, അങ്ങനെ മുന്നോട്ട് പോകും. സിവിൽ

കോടതിയിൽ ഒരു പ്രതി ആരംഭിച്ച സിവിൽ നടപടിക്രമത്തിലൂടെ ആ നടപടിക്രമങ്ങൾക്ക് സ്റ്റേ ലഭിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യം ഉണ്ടാകില്ല. കേസ് അതിന്റെ പാതയിലൂടെ പോകുമ്പോൾ, ഡിആർടിയിലെ ഒരു ഹർജി അതിന്റെ പാതയിലൂടെ പോകും. ഇത് സമാന്തര നടപടിക്രമങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിലായിരിക്കാം എന്ന് കോടതി മനസ്സിലാക്കുന്നു, എന്നാൽ അത് പ്രതിയുടെ സ്വന്തം ഓപ്ഷനാണ്. ആർഡിബി നിയമപ്രകാരം ഡിആർടിയിലെ അവകാശവാദം വേഗത്തിൽ തീർപ്പാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യം ഒരു സിവിൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ തടസ്സപ്പെടാത്ത കാലത്തോളം ഇതിൽ കോടതിക്ക് പ്രശ്നമൊന്നും കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ, സിവിൽ കോടതിയെ സമീപിച്ച ഒരു പ്രതിക്ക്, സിവിൽ കോടതിയിലെ തന്റെ കേസിന്റെ വിധി കാത്തിരുന്നുകൊണ്ട് ഡിആർടിയുടെ തീരുമാനത്തിന് സ്റ്റേ തേടാൻ കഴിയില്ല, കാരണം അത് അവന്റെ ഇഷ്ടമാണ്.

54. അതിനാൽ, ഒരു സ്വതന്ത്ര കേസ് ഫയൽ ചെയ്ത പ്രതി അത്തരമൊരു ഓപ്ഷൻ ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആശ്വാസങ്ങളുടെ സ്വഭാവം എന്തുതന്നെയായാലും, ഒരു ബാങ്കിനും കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനും ഒരു കടം നിലവിലുണ്ടോ എന്നും അതിനായി ഒരു റിക്കവറി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകേണ്ടതുണ്ടോ എന്നും ഒരു നിഗമനത്തിലെത്താൻ, ആർഡിബി നിയമപ്രകാരം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി അവകാശവാദ ഹർജി വേഗത്തിൽ മുന്നോട്ട് പോകുമെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കുന്നു.

55. നിയമനിർമ്മാണസഭ മറ്റൊന്ന് ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത്തരം ഒരു സാഹചര്യം നേരിടാൻ ആർഡിബി നിയമത്തിൽ ഉചിതമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് നിയമനിർമ്മാണസഭയെ ഒന്നും തടഞ്ഞില്ല, ഇപ്പോൾ തടയുന്നുമില്ല എന്ന് കോടതി പറഞ്ഞേക്കാം.

56. മേൽപ്പറഞ്ഞ ചർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മുകളിൽ രൂപപ്പെടുത്തിയ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ ഉത്തരം നൽകണം:

(c) ഒരു ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ കടം തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ആർഡിബി നിയമത്തിന്റെ പദ്ധതി പ്രകാരം വായ്പയെടുത്തയാൾ ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ എതിരെ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു കേസ് വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിൽ സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

മേൽപ്പറഞ്ഞ ചോദ്യത്തിന് ആദ്യം ഉത്തരം നൽകണം, അതിന്റെ ഉത്തരം ഇല്ലാ എന്നാണ്.

(a) ആർഡിബി നിയമപ്രകാരം തനിക്കെതിരെ ബാങ്കോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനമോ വായ്പ തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ ഹർജി നൽകിയിട്ടുള്ള ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ, വായ്പയെടുത്തയാൾ ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ എതിരെ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്ര കേസ് ഡിആർടിയിലെ ആർഡിബി നിയമപ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയോടൊപ്പം മാറ്റി വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ?

സിവിൽ കോടതിക്ക് അത്തരമൊരു അധികാരം ഇല്ലാത്തതിനാൽ, ബാങ്കിനോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനോ എതിരെ വായ്പയെടുത്തയാൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്ര കേസ് ആർഡിബി നിയമപ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയോടൊപ്പം വിചാരണ ചെയ്യാൻ മാറ്റാൻ കഴിയില്ല, കാരണം അത് ആർഡിബി നിയമപ്രകാരമുള്ള അവകാശവാദത്തിലെ പ്രതിയുടെ ഓപ്ഷനാണ്. എന്നിരുന്നാലും, സിവിൽ കോടതിയിൽ ഒരു പ്രത്യേക കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുന്നത് ആർഡിബി നിയമപ്രകാരമുള്ള നടപടിക്രമങ്ങളെ ഒരു തരത്തിലും തടസ്സപ്പെടുത്തില്ല.

(b) ഉത്തരം അതെ എന്നാണെങ്കിൽ, വാദിയുടെ സമ്മതത്തോടെ മാത്രമേ അത്തരമൊരു മാറ്റം കോടതിക്ക് ഉത്തരവിടാൻ കഴിയൂ?

സിവിൽ കോടതിക്ക് അത്തരമൊരു അധികാരം ഇല്ലാത്തതിനാൽ, സമ്മതത്തോടെയോ അല്ലാതെയോ കേസ് മാറ്റുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചോദ്യമില്ല.

57. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ റഫറൻസിനെ പരിഗണിക്കുന്നു.

58. ഇനി കേസിന്റെ വസ്തുതാപരമായ സാഹചര്യത്തിലേക്ക് വരുന്നു. ആർഡിബി നിയമപ്രകാരമുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ അവകാശവാദം തൃപ്തികരമായി പൂർത്തിയായതിനാൽ അന്തിമഘട്ടത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് വസ്തുത. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദി ആരംഭിച്ച ഒരു നടപടിക്രമവും ഡിആർടിയിൽ നിലവിലില്ല. കേസിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, പ്രതി സ്ഥാപിച്ച കേസിന്റെ വിചാരണയല്ലാതെ ഒരു എതിർവാദം, മാറ്റം അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും രീതിയിലുള്ള ചോദ്യമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, ബാങ്കിന്റെ അവകാശവാദത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം പോലും അനുവദിച്ചില്ല, ചില ക്രമീകരണങ്ങൾ നടത്താൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. അതിനുശേഷവും പ്രതിയുടെ മറ്റ് അവകാശവാദങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 19.05.2003 ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഡിആർടി പ്രതിയെ നിയമപ്രകാരം പരിഹാരം തേടാൻ അനുവദിച്ചു– അതിനർത്ഥം സിവിൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അതിനാൽ, അന്യായം അതിനനുസരിച്ച് മുന്നോട്ട് പോകേണ്ടതുണ്ട്.

<u>ഉപസംഹാരം:</u>

59. സിവിൽ അപ്പീലുകൾ അതനുസരിച്ച് തള്ളുകയും, കക്ഷികൾ അവരുടെ സ്വന്തം ചെലവുകൾ വഹിക്കുകയും ചെയ്യും.

2022_17_567_600

60. അഭിജിത് ടീ കമ്പനി (മേൽപറഞ്ഞത്), രഞ്ജൻ കെമിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡ് (മേൽപറഞ്ഞത്) കേസുകളിലെ വിധിന്യായങ്ങൾ ശരിയായ നിയമപരമായ നിലപാട് സ്ഥാപിക്കുന്നില്ല എന്ന് വിധിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ ബാങ്ക് (മേൽപറഞ്ഞത്), നാഹർ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ എന്റർപ്രൈസസ് (മേൽപറഞ്ഞത്) കേസുകളിലെ വിധിന്യായങ്ങൾ, ഒരു അന്യായം സിവിൽ കോടതിയിൽ നിന്ന് ഡിആർടിയിലേക്ക് മാറ്റാൻ അനുവദിക്കുന്ന പരിധി വരെ ഒഴികെ, ശരിവയ്ക്കുന്നു.

അപ്പീലുകൾ തള്ളി.

അങ്കിത് ഗ്യാൻ & അനുരാഗ് ഭാസ്കർ

(സഹായം: പ്രിയാൻശു അഗർവാൾ, ഏൽ സി ആർ എ)